

ΑΡΧΙΜ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΑΛΥΒΑ
Ἱεροκέρυκος Ἱ. Μητροπόλεως Ἀττικῆς

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ
ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΩΝ
ΓΙΑΤΙ ΕἶΝΑΙ ἀπαράδεκτες

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
«ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ»
ΑΘΗΝΑΙ, 1993

4) Κίνδυνος αλλοιώσεως δόγματος - πίστεως - λατρείας.	43
2. 'Υποτίμησις τῆς 'Εκκλησίας στήν σχέσιν της πρὸς τὴν Πολιτείαν «καίσαροπαπισμός».	45
3. 'Εγκατάλειψις τοῦ λαοῦ, τῶν 'Ορθοδόξων πιστῶν.	46
4. 'Αφελληνισμός, ἀποορθοδοξοποίησης τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους.	46
β. 'Εκκλησιολογικαὶ συνέπειαι ἐκ τῆς ἀποδοχῆς τῶν προδιαγραφῶν περὶ τῶν νέων ταυτοτήτων.	49
1. Συνειδησιακὸν πρόβλημα τῶν πιστῶν.	49
1) 'Αμφισβήτησις τῆς αὐθεντικότητος τῆς 'Εκκλησίας. 'Η ἀπόφασις τῆς 'Εκκλησίας ὡς μία τῶν πολλῶν συμβατικῶν γνωμῶν;	49
2) 'Ο πιστὸς λαὸς δὲν δύναται νὰ συμβιβάσῃ μὲ τὴν συνείδησίν του κανένα στοιχεῖο ἀπὸ τὰ ἀπαράδεκτα, ἄδηλα καὶ κρύφια τῶν προδιαγραφῶν	49
2. 'Υποτίμησις τοῦ προσώπου - διαίρεσις τῆς κοινωνίας σὲ ομάδες καὶ ποιότητες φακελωμένων ἀνθρώπων.	50
3. Σάλος - σχίσμα στήν κοινωνία - 'Εκκλησία - Οἰκογένεια.	51
1) Σχισματικὲς τάσεις στὶς σχέσεις πιστῶν καὶ 'Εκκλησίας	51
2) Στασιαστικὲς τάσεις τῶν πολιτῶν πρὸς τὸ Κράτος.	55
3) Διχασμὸς στήν «κατ' οἶκον 'Εκκλησίαν», τὴν Οἰκογένειαν.	55
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	56
ΕΠΙΛΕΓΟΜΕΝΑ	58

ΑΡΧΙΜ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΑΛΥΒΑ
'Ιεροκέρυκος 'Ι. Μητροπόλεως 'Αττικῆς

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΩΝ ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΕΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
«ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ»
ΑΘΗΝΑΙ, 1993

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Δὲν φθάνουν τὰ τόσον πολλὰ καὶ σοβαρὰ ἐθνικά, κοινωνικά, οἰκονομικά, θρησκευτικά προβλήματα, ποὺ ἐπεσωρεύθησαν στὸν τόπον μας. Ἔχομεν καὶ τὸ πρόβλημα τῶν νέων ταυτοτήτων. Ἐπὶ χρόνια τώρα ὁ Ὁρθόδοξος Ἑλληνικὸς λαὸς ταλαιπωρεῖται, ἐπειδὴ κάποιοι ἐπιμένουν νὰ τοῦ ἐπιβάλουν, παρὰ τὴν θέλησιν καὶ ἀντίδρασίν του, ταυτότητες καὶ κάρτες κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων μὲ ἀπαράδεκτες προδιαγραφές καὶ ἀντίθετα πρὸς τὴν ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς του συνειδήσεως στοιχεῖα καὶ σύμβολα.

Τὸ πρόβλημα τῶν ταυτοτήτων ἀπασχολεῖ τοὺς πάντας. Δυστυχῶς δὲν ὑπῆρχε ἡ ἀντικειμενικὴ, ἀληθὴς ἐνημέρωσις. Ἡ παραπληροφόρησις καὶ ὁ ἐφησυχασμὸς ἔκαμαν μεγάλη ζημιὰ. Σύγχυσις ἐπεκράτησε. Πρέπει ἐπὶ τέλους νὰ μάθῃ ὁ λαὸς τὴν ἀλήθεια. Πρέπει νὰ γνωρίσουν τὸ πρόβλημα ὅσοι ἔχουν ταχθῇ νὰ φυλάγουν Θερμοπύλες καὶ ἀναλόγως τῆς εὐθύνης ἑκαστος νὰ δώσῃ τὸ ἀγωνιστικὸν παρόν.

Στὴ σύντομη μελέτη ποὺ ἀκολουθεῖ βλέπομε τὸ πρόβλημα σφαιρικὰ ἀπὸ Θεολογικῆς - Νομικῆς - Τεχνολογικῆς - Ἐκκλησιολογικῆς Ἑθνικῆς πλευρᾶς. Πρέπει οἱ πάντες νὰ πράξωμεν τὸ καθήκον μας.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΟΙ ΝΕΕΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ ΚΑΙ ΑΠΕΙΛΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΙΣΤΙΝ - ΤΟ ΑΤΟΜΟ - ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟ ΕΘΝΟΣ

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Α '

ΟΙ ΝΕΕΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΕΣ ΜΕ ΤΗΝ ΠΙΣΤΙΝ (ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ)

1. 'Απαράδεκτα ἄδηλα καὶ κρύφια
τῶν προδιαγραφῶν τῶν ταυτοτήτων.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν «Καθ-
ορισμὸς τύπου καὶ προδιαγραφῶν δελτίου ταυτότητας» Ἀριθ.
Φ. 21385/11246 ΦΕΚ 421/Β/2-7-92 καθορίζει ταυτότητα, ἢ
ὅποια θὰ περιέχῃ ἀπαράδεκτα διὰ τὴν πίστιν μας κοσμή-
ματα καὶ σύμβολα καὶ κείμενα ἀπόκρυφα, ὅπως μερικὰ ἐξ
αὐτῶν τὰ ἀκόλουθα:

1) Ἀρθρον 3 § 1 «...σύνθετα γραμμοκοσμήματα καὶ ἀ-
σφαλιστικὰ πολύχρωμα δάπεδα στὴν πρόσθια καὶ ὀπίσθια
ὄψη». Τί νόημα θὰ δίδουν ὡς σύνθετα καὶ πολύχρωμα;

2) Ἀρθρον 3 § 3α «Τὰ γραμμοκοσμήματα καὶ τὰ δά-
πεδα μὲ δύο ἐκτυπώσεις. Ἡ μία ἀπὸ αὐτὲς θὰ γίνῃ μὲ δύο
χρώματα καὶ τὴ γκάμα ἀνάμειξής τους μὲ τὸ σύστημα τῆς
Ἱριδας». Δηλαδὴ μαγικὸ καὶ συμβολικὸ νόημα. Τὸ δὲ «σύ-
στημα τῆς Ἱριδας» εἶναι τὸ ἔμβλημα τῆς ἀντίχριστης «Νέας
Ἐποχῆς», «NEW AGE».

3) Ἀρθρον 3 § 3β «Εἰδικὸ γραμμοκόσμημα καὶ κείμενα
μὲ μεγάλῃ ἀόρατα στὸ κοινὸ φῶς, ὁρατὰ στὴν ἀκτινοβολία
UV». Ποῖον θὰ εἶναι τὸ «Εἰδικὸ γραμμοκόσμημα»; Μήπως κα-
νένας δαίμονας, ἀπ' αὐτοὺς ποὺ δείχνουν κάθε ὥρα στὴν TV;
Ποῖα θὰ εἶναι τὰ «ἀόρατα κείμενα»; Μήπως κανένας ὕμνος
τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ τοῦ Σατανᾶ ἀπ' αὐτοὺς ποὺ περιέχουν
οἱ πρὸ πολλοὶ δίσκοι τῆς μοντέρνας ροκ καὶ ἄλλης μουσικῆς
καὶ προβάλλουν τὰ στέκια καὶ τὰ κανάλια TV;

4) Ἀρθρον 3 § 5 «Σὲ κατάλληλῃ θέσῃ τοῦ δελτίου θὰ
υπάρχῃ σχέδιο, ποὺ θὰ τυπῶνται μερικῶς στὴν πρόσθια καὶ

την όπίσθια όψη...». Ποίο τός σχέδιο αυτό;

Όλα αυτά και άλλα ύποπτα άποκρύφου και άδήλου σημασίας και λειτουργίας καθιστούν τις νέες ταυτότητες τελείως άπαράδεκτες.

2. Η μαγνητική λωρίδα τής ταυτότητος με ΕΚΑΜ και 666.

Κατά την άνωτέρω άπόφασιν Άρθρον 1 § 4 «Τός έντυπο τού δελτίου ταυτότητας θά φέρει... και ειδική λευκή λωρίδα πλάτους 16 χιλιοστών τού μέτρου στό κάτω μέρος τής προσθίας όψης, προοριζόμενη νά χρησιμοποιηθεί γιά μηχανική όπτική άνάγνωση». Αύτή ή λωρίδα πιθανόν προορίζεται γιά γραφή με άκτίνες LASER. Μέσα σ' αύτή την ειδική λωρίδα, 16 χιλιοστά πλάτος επί 10 έκατοστά μήκος, σύμφωνα με την πυκνωσι γραφής με άκτίνες λέιζερ τής τελευταίας τεχνολογίας δύνανται νά χωρέσουν μέχρι και 200.000 λέξεις. Η γραφή αύτή είναι άόρατη και διαβάζεται μόνο με τός μηχανημα λέιζερ με τις κεφαλές γραφής πού έχρησιμοποιήσαν.

Μέσα σ' αύτή τή λωρίδα πάλιν με άόρατη γραφή δυνατόν νά γράφεται αριθμός ως ΕΚΑΜ και τός χάραγμα «666», τός προγραμματιζόμενο ως κλειδί λειτουργίας τών Ηλεκτρονικών Υπολογιστών, πού θά ρυθμίζονται με αύτή τή δυνατότητα λειτουργίας, ώστε νά εύαισθητοποιούνται και λειτουργούν ήλεκτρονικά με τός «666».

Σέ τριπλάσια περίπου επιφάνεια μαγνητική σέ ταυτότητα άσφαλίας», «ID CARD» τής CANON περιέχονται: Όνομα και διεύθυνση - Προσωπικά στοιχεία - φωτογραφίες - Βιομετρικά στοιχεία - Δακτυλικά άποτυπώματα - φωνητικά άποτυπώματα - Άποτυπώματα όφθαλμών νεύρων (Retinal) (1). Όλα αυτά άόρατα, γραμμένα με άκτίνες λέιζερ. Άφού λοιπόν κατά τός παράδειγμα, πού αναφέραμε, ή τεχνολογία έφθασε μέχρι τού σημείου και φωνητικά άποτυπώματα και άποτυπώματα όφθαλμών νεύρων νά καταγράφη άόρατα σέ επιφάνεια μαγνητική όλίγων έκατοστών, θά άφήση έξω τόν ΕΚΑΜ και τός 666, πού είναι τός σύστημα έλέγχου και φακελώματος χάριν τού Άντιχρίστου, στις νέες ταυτότητες;

Η δήλωση έκ μέρους τού Υπουργείου ότι ό ΕΚΑΜ και τός 666, άφού καταργήσαν με τόν Νόμο 1988/91, δέν θά υπάρχουν στις νέες ταυτότητες, δέν άληθεύει.

Ό ΕΚΑΜ και τός «666», «πού είχε καθιερώσει ό ν. 1599/86» καταργείται με τόν ν. 1988/91 συμφώνως πρός άγόρευ-

(1) Έν (DRIVE OPTICAL CARD/CANOFIL 250).

σιν τού κ. Έπαμεινώνδα Ζαφειροπούλου(2). Τότε, τός 1986, έλέγγο ότι δέν υπήρχε και τός πίστευαν. Τώρα μαθαίνουμε ότι υπήρχε παρὰ τις ρητές διαβεβαιώσεις. Και τώρα μάς λένε ότι δέν υπάρχει, αλλά δέν τός πιστεύομε και ούτε μπορούν νά μάς άποδείξουν ότι δέν υπάρχει, διότι ή γραφή, έν είναι άόρατη διαβάζεται μόνο άπό τās ειδικά κομπιούτερ. Και έν μάς πούν τή μία ήμέρα ότι ίδού διαβάζομε την μαγνητική λωρίδα, δέν υπάρχει, μπορεί την άλλη μέρα σέ μία έξακρίβωσι στοιχείων νά γράψουν τός 666 και στην ταυτότητα και στό χέρι ή μέτωπο, μέσα σέ κλάσμα δευτερολέπτου. Η τρομακτική εξέλιξις τής τεχνολογίας μάς κάμει νά βλέπωμε με δέος Κομπιούτερς και ειδικές λωρίδες. Δέν γνωρίζει κανείς πότε άνυποψίαστα άκόμη μπορεί νά σφραγισθή.

Η με τός νέο Νόμο 1988/ΦΕΚ 189/Α' /10-12-1991 λεγόμενη κατάργησις τών Άρθρων 2 και 5 τού Νόμου 1599/86, ήτοι κατάργησις τού ΕΚΑΜ, είναι τελείως εικονική, διότι με τός σύστημα άόρατου γραφής με άκτίνες λέιζερ στην μαγνητική λωρίδα κανείς δέν μπορεί νά διαβάση και έλέγξη τί είναι γραμμένο.

Ότι δυνατόν νά υπάρχη ΕΚΑΜ στις νέες ταυτότητες τού Νόμου 1988/91 άποδεικνύεται άπό τās έξής επιχειρήματα:

1) Ό Νόμος 1599/86 δέν καταργήθηκε διά τού Νόμου 1988/91, αλλά άπλώς έτροποποιήθη. Μάλλον ισχύει και σήμερα στό σύνολό του. Δέν καταργήσαν τās άρθρα 15 και 23 τού Νόμου 1599/86 πού καθιερώνουν γιά πρώτη φορά την ήλεκτρονική άρχειοθέτησι τών στοιχείων πληροφορίας, τόν ΕΚΑΜ και την ήλεκτρονική έπεξεργασία αύτών.

2) Προφορικώς έλέχθη, και άσφαλώς θά ισχύση, ότι θά υπάρχη αύξων αριθμός ταυτοτήτων. Ό αριθμός αύτός θά λειτουργήση ως ΕΚΑΜ, όπως ύπεστήριξαν 10 Βουλευτές(3).

3) Δύναται νά λειτουργήση ό ΕΚΑΜ και με την μορφήν άλγορίθμου. Είναι γενικά άστειό νά έρευνά κανείς με ποιά μορφή νά χαραχθή ό ΕΚΑΜ στις ήλεκτρονικές ταυτότητες, άφού υπάρχουν πολλοί τρόποι και άφού πάνω στις ταυτότητες θά γράφη τός μηχανημα λέιζερ και άφού άκόμη κατά τις προδιαγραφές τός χαρτί τής ταυτότητας «θά είναι κατάλληλο γιά ξηρά έκτύπωση OFFSET και έπισήμανση σέ έκτυπωτή LASER»(4).

(2) Πρακτικά τής Βουλής τής 19-11-1991. (ΚΗ' Συνεδρίαση) σελ. 1385.

(3) Πρακτικά Βουλής τής 19-11-1991 (σελ. 1386, 1389, 1391, 1397, 1400, 1401, 1403, 1412).

(4) Τπουργική Άπόφασις, Ένθ' άνωτ. Φ. 21385/11246 Άρθρον 2, § 2 θ.

4) Κυρίως όμως ο ΕΚΑΜ δύναται να υπάρξει μέσα στην ειδική λωρίδα των 16 χιλιοστών της προσθίας όψως της ταυτότητας, όπως ελέγχθη. Η ζώνη αυτή είναι που χωράει τα πάντα. Κατά όμολογίαν ειδικών «κανείς δεν μπορεί να πη ότι γνωρίζει και μπορεί να υπολογίσει και ελέγξει τί θα γραφονται στις ταυτότητες». Έπομένως μην μάς έμπαιζουν λέγοντας ότι δεν προβλέπεται ΕΚΑΜ και 666. Δυνατόν να περιέχονται με άορατη γραφή στην ειδική λευκή λωρίδα. Η τελική εφαρμογή του ΕΚΑΜ ως μοναδικού αριθμού κάμει τον άνθρωπο «νούμερο», ρομπότ.

ΣΥΜΦΩΝΑ με το «τεχνικό Δοκίμιο περί του νέου τύπου ταυτοτήτων», Σταμάτη Κούλουθρου «Προφανώς ή δυνατότης έγγραφης εις την λωρίδα θα είναι τεχνολογίας LASER... Η φράσις «οπτική ανάγνωση» χρησιμοποιείται μόνο διὰ LASER ή OCR. Τα CCR συστήματα δύνανται να είναι: BAR CODE (Γραμμωτός Κώδιξ) - MARK SENSINE - OCR κανονικής γραφής» (σελ. 2).

3. Το 666 τελείως αδικαιολόγητο στο BAR CODE. Τίθεται ως χάραγμα 'Αντιχρίστου.

Με την χρήσι του 666 στο BAR CODE εφαρμόζεται ή Προφητεία περί χαράγματος του 'Αντιχρίστου⁽⁵⁾. Το 666 ως αριθμητικό και γραμμωτό λειτουργεί ως χάραγμα του 'Αντιχρίστου.

Όπως όμολογούν οι ειδικοί το 666 στο BAR CODE δεν δικαιολογείται για καμμιά άλλη χρήσι παρά μόνον ως σφραγίδα του 'Αντιχρίστου, ως χάραγμα. Όπως τονίζει ο πεπειραμένος Σταμάτης Κούλουθρος έφθαναν έστω τα δύο έξάρια άρχή και τέλος στο BAR COD σαν όριακά σημεία. Το τρελό είναι να τοποθετηται και ένα έξάρι στη μέση, που τεχνικά ζημιά κάμνει. «Το έξάρι καταμεσις του πεδίου... δεν έχει κανένα νόημα που να εξηγείται από τεχνικής άπόψεως»⁽⁶⁾.

Σκόπιμον λοιπόν χάραγμα το 666. Κατέκλυσε σαν σφραγίδα UPC (=κώδικας παγκοσμίου προϊόντος) όλο τον κόσμο και έσφράγισαν με αυτό σχεδόν όλα τα προϊόντα, όλα τα αντικείμενα και τα ζωα και κάρτες και ταυτότητες σε πολλά

μέρη ακόμη και ανθρώπους. Η προφητεία 'Αποκαλύψεως εκπληρώνεται κατά γράμμα. Παντού όλες τις θέσεις κλειδιά κατέχουν οι φίλοι του 'Αντιχρίστου και του 666. Η Χώρα μας δεν εξαιρείται. 'Αφού σπεύδει να δώσει πρώτη από τις άλλες χώρες της ΕΟΚ την ηλεκτρονική ταυτότητα, είναι βέβαιον ότι και ο ΕΚΑΜ και το 666 θα περιέχονται στη μαγνητική λωρίδα των 16 χιλιοστών. 'Αφού υπάρχει το 666 παντού στο UPC, ακόμη και στα βιβλία και τετράδια, θα αποτελέσει μοναδική εξαίρεσι στην ταυτότητα; Όταν έσφράγισαν τα πάντα και πράγματα και ζωα και προϊόντα και ανθρώπους, θα αφήσουν άσφράγιστες τις ταυτότητες;

4. Το 666, ταυτότης του 'Αντιχρίστου, επιβάλλει την δουλεία στο Θηρίο των Βρυξελλών.

Με τον ΕΚΑΜ και 666 το κεντρικό κομπιούτερ της Πατρίδας μας θα τροφοδοτη με κάθε πληροφορία το κομπιούτερ - Θηρίο των Βρυξελλών και θα χαλκεύη την ύποτελείά μας, την εξάρτησί μας από αντιχρίστους, όπως αποκαλύπτει ο πόλεμος στην Σερβία, που επέβαλαν οι κύριοι της ΕΟΚ.

Δεν είναι δυνατόν να άναπτυχθή στο σύντομο αυτό κείμενο όλη ή έρμηνεία των Πατέρων περί του Χαράγματος, περί του ότι είναι «ταυτότης του 'Αντιχρίστου»⁽⁷⁾, περί του ότι εκφράζει την σατανικήν έναντίωσιν στο έργο του Χριστού, στην Έκκλησία, περί της ένεργείας και των συνεπειών της άποδοχής του στην ταυτότητα⁽⁸⁾. Η 'Αποκάλυψις και οι Πατέρες λέγουν πολλά.

(7) 'Ιδε Μ. Σιώτου, 666 (ΧΕΣΤ'): 'Ο άριθμός της ταυτότητας του 'Αντιχρίστου, 'Αθήναι 1987.

(8) 'Αρχιμ. Έμμανουήλ Καλύβα, Το Χάραγμα του 'Αντιχρίστου κατά την Γραφήν και τους Πατέρας, 'Αθήναι 1993, Β' έκδοσις.

(5) 'Αποκ. 13, 16 - 18.

(6) Σταμάτη Κούλουθρου, 'Αρθρον, «Χωρίς προκατάληψη, 'Εν «Πιεριοδικόν», «ULTRA NEW INTERNATIONAL», 'Όλα για τους COMPUTERS, 'Ετος Θ', Τεύχος 91 - 92, 'Ιαν. - Φεβρουάριος 1989, σελ. 42.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Β'

ΟΙ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΕΣ, ΔΙΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΚΝΟΜΕΣ - ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΒΙΑΖΟΥΝ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΑΤΟΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ (ΝΟΜΙΚΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ)

1. Τò παράνομον τῶν νέων ταυτοτήτων.

Ἐνῶ στὸ Νόμο 1988/ΦΕΚ 189/Α/10-12-91 δὲν ὑπάρχει καμμία, ἔστω αἰνιγματωδῶς, δήλωσις περὶ μαγνητικῆς λωρίδας, στὴν Ὑπουργικὴ Ἀπόφασι Φ. 21385/11246/ΦΕΚ 421/Β/2-7-1992, ὑπάρχει στὸ ἄρθρον 1 § 4 ἡ ἀναφερθεῖσα μαγνητικὴ λωρίδα τῶν 16 χιλιοστών. Ὁ νόμος τῆς Βουλῆς εἶναι ὁ νόμιμος ρυθμιστὴς τῆς ταυτότητος, ἡ δὲ μαγνητικὴ λωρίδα αὐθαίρετη παρέμβασις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ καὶ παράνομη, ἐφ' ὅσον μάλιστα καθιστᾷ τὶς ἀπλὲς ταυτότητες ἠλεκτρονικὲς καὶ ἀσφαλῶς μὲ ἀόρατο ΕΚΑΜ καὶ 666 ἀντίχριστες. Δὲν εἶναι νομικῶς ἐπιτρεπτὸν καὶ θεμιτὸν ὁ Νόμος 1988/91, ποὺ καταργεῖ τὸν ΕΚΑΜ καὶ τὸ 666 νὰ καταστρατηγῇτῃ μὲ τὴν ἀπόφασιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ἡ ὁποία δίνει τὴν δυνατότητα μὲ τὴν μαγνητικὴ λωρίδα γιὰ ἀόρατο ΕΚΑΜ - 666.

2. Τὸ ἀντισυνταγματικὸν τῶν νέων ταυτοτήτων.

α) Ἀστυνόμευσις καὶ τῆς ἰδιωτικῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου - Δημοσιοποιήσις προσωπικῶν στοιχείων.

Μὲ τὸν ΕΚΑΜ, ὁ ὁποῖος θὰ ὑπάρχη μὲ κάποια μορφή, ὡς προελέχθη, θὰ ἀστυνομεύεται καὶ παρακολουθεῖται κατὰ πόδας ὁ πολίτης, ποὺ πηγαίνει, ποῖες συναλλαγὲς κάμνει κλπ. Στὴ μαγνητικὴ λωρίδα θὰ φακελώνεται ὅλη ἡ ζωὴ του, τὰ πάντα περὶ τοῦ προσώπου, ἡ κατάστασις υγείας, ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις, τὸ ποινικὸ μὴτρώο, ἀκόμη καὶ ἀδικήματα καὶ ἐγκλήματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχει διαπράξει, διότι ποιὸς μπορεῖ νὰ ἐλέγξῃ τί γράφεται στὴν μαγνητικὴ λωρίδα;

Τὸ ἄτομο παραδίδεται ἀπροστάτευτο στὸ θηρίο Κομπιούτερ. Δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει Νόμος

προστασίας τοῦ ἀτόμου ἀπὸ τὴν ἠλεκτρονικὴ ἐπεξεργασία τῶν ἀτομικῶν στοιχείων, ποὺ θὰ καταχωροῦνται στὴν μαγνητικὴ λωρίδα τῆς ταυτότητος. Στὴν ταυτότητα μπορεῖ νὰ γραφοῦν μέχρι καὶ 200.000 λέξεις, δηλαδὴ ἓνα μεγάλο φακέλωμα.

Ὅπως προελέχθη, δὲν κατηργήθησαν, ἀλλὰ ἰσχύουν τὰ ἄρθρα 15, §1 καὶ 23 § 1 τοῦ Νόμου 1599/86 περὶ ἀρχαιοθετήσεως στοιχείων μὲ μικροφωτογράφισι, καὶ περὶ ἐπεξεργασίας ἠλεκτρονικῆς τῶν στοιχείων. Δηλαδή μὲ ἓνα πάτημα κομπιού τοῦ ἠλεκτρονικοῦ Ὑπολογιστῆ ὁ ἐκτυπωτὴς θὰ δίνει σελίδες ὁλόκληρες, στοιχεῖα αὐστηρῶς προσωπικὰ στὸν κάθε περίεργο ἢ καὶ κακοπροαίρετο καὶ ἐχθρό, κατὰ παράβασιν τοῦ Συντάγματος, ποὺ ὀρίζει ὅτι «Ἡ ἰδιωτικὴ καὶ οἰκογενειακὴ ζωὴ τοῦ ἀτόμου εἶναι ἀπαραβίαστος»⁽⁹⁾. Τὰ πάντα θὰ εἶναι στὴ διάθεσιν τοῦ ὁποιοδήποτε. Πλήρης κατάργησις τοῦ ἀπορρήτου.

Ἡ τεχνολογία προχωρεῖ. Ἡ πύκνωσις στὴ γραφὴ μὲ ἀκτίνες λέξηρ προοδεύει. Σήμερα σὲ μιὰ δισκέτα ἐνὸς ὑπολογιστῆ μποροῦν νὰ χωρέσουν καὶ 5 δισεκατομμύρια χαρακτήρες. Ὁλόκληρη βιβλιοθήκη μέσα σὲ ἓνα δίσκο. Στὴν μαγνητικὴ λωρίδα ὁμοίως αὐξάνει ἡ περιεκτικότητα. Παρ' ὅλα αὐτὰ δὲν ὑπάρχει Νόμος, ποὺ νὰ προστατεύῃ τὸν πολίτη ἀπὸ τὴν ἐπεξεργασία καὶ κλοπὴ τῶν στοιχείων. Ἴσως καὶ νὰ μὴν ὑπάρξη τέτοιος Νόμος, διότι, ὅπως λέγουν οἱ εἰδικοί Ἕλληνες τῆς Πληροφορικῆς μέσω τῆς ἐπιστημονικῆς Ἐνώσεώς τους Ε.Π.Υ. «οἱ διασυνδέσεις πληροφοριακῶν συστημάτων... εἶναι τεχνικὰ δυνατὲς καὶ δὲν ἀπαιτοῦν τὴν ὑπαρξὴ γενικευμένου ἐνιαίου κωδικοῦ ἀριθμοῦ (ΕΚΑΜ)»⁽¹⁰⁾. Ὑπάρχουν δὲ καὶ εἰδικὰ κομπιούτερ καὶ μηχανήματα, ποὺ κλέβουν μνήμες ἄλλων κομπιούτερ, ὥστε τὸ ἄτομο, ὅταν φακελωθῇ εἶναι ἀνυπεράσπιστο.

Οἱ ἠλεκτρονικὲς ταυτότητες καταργοῦν τὸ προσωπικὸ καὶ ἰδιωτικὸ ἀπόρρητο τοῦ ἀτόμου. «Κανένας νόμος δὲν μπορεῖ νὰ ἀποτρέψῃ ὀλικά τὴ δυνατότητα καταχρηστικῆς ἀξιοποίησιν ἐνὸς γενικευμένου ΕΚΑΜ»⁽¹¹⁾. Ἐψηφίσθη δὲ καὶ ὁ Νόμος «περὶ συμμετοχῆς τῆς Ἑλλάδος στὸ παγκόσμιον δίκτυο ἠλεκτρονικῆς πληροφορικῆς» μὲ τὴν ὑπογραφή τῆς Συμβάσεως ΣΕΝΚΕΝ. Ἐπομένως θὰ ὑπάρξη ΕΚΑΜ.

(9) Σύνταγμα 1975/1986, ἄρθρον 9. Παράβαλε καὶ ἄρθρον 19.

(10) Μοναχοῦ, Παρθενίου Ἀγιορείτου, Ἀνησυχητικὰ σημεῖα τῶν καιρῶν, τὸ χάραγμα τῆς Ἀποκαλύψεως, Ἅγιον Ὄρος 1988, σελ. 18 - 19 καὶ 23 - 24.

(11) Ἐνθ' ἀνωτ., σελ. 20.

β) Κατάργησις τοῦ προσώπου - ἀποκτήνωσις - ρομποτοποιήσις τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ σφράγις κάρτας ἢ ταυτότητος με BAR COD καὶ γραμμωτὸ ἢ καὶ ἀριθμητικὸ 666 εἶναι ἐφαρμογὴ στὸν ἄνθρωπο τοῦ UPC (= Διεθνoῦς κώδικος προϊόντων), «ὁπότε ὁ πολίτης εὐλόγως ρωτᾷ θὰ εἶμαι καὶ ἐγὼ ἕνα τυποποιημένο προϊόν. Θὰ εἶμαι ὅπως τὸ γιανούρι ἢ ἡ μαρμελάδα καὶ γενικὰ τὰ εἶδη ἐμπορίου»;⁽¹²⁾. Ἐπιτρέπεται ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ πρόσωπο νὰ μεταβάλλεται σὲ πρᾶγμα; Κατὰ ὅμοιον τρόπον σφραγίζουν καὶ τὰ ζῶα. Μετ' ὀλίγον θὰ βάλουν τὸ χάραγμα στὸ χέρι ἢ στὸ μέτωπο. Πλήρης ἀπορροσώποισις τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀλλὰ τὸ σημαντικότερον εἶναι ὅτι με τὸ σφράγισμα αὐτό, ὅπως λέγουν οἱ εἰδικοί, εἶναι δυνατόν νὰ ἐλέγχεται καὶ ἐπηρεάζεται ὅλη ἡ ψυχασωματικὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ σφράγισμα αὐτὸ μπορεῖ νὰ γίνεται «εἰς τὸ δερμα με ἐντελῶς ἀνῶδον τρόπον μέσω τοῦ καρκινογόνου λέιζερ ἐμφυτεύοντας μαζὶ με τὸν ἀριθμὸ κ' ἕνα μικροπομποδέκτη, ὁ ὁποῖος ἔχων πυρηνικὴν μπαταρίαν θὰ εἶναι μικρότερος ἀπὸ τὸ κεφάλι τῆς καρφίτσας καὶ θὰ ἔχῃ ἰσχύν ἑνὸς watt, καὶ θὰ εἶναι ἱκανὸς νὰ δίδῃ καὶ νὰ παίρνῃ πληροφορίες μέσω δορυφόρου ἀπὸ τὸ γιγαντιαῖον κομποῦτερ τῶν Βρυξελλῶν, τὸ ὁποῖον διευθύνει ὁ ἐβραῖος ELDEMAN».

Ἡ τεχνολογία ἔχει φθάσει στὸ σημεῖο, ὥστε με αὐτὸ τὸ μικροσκοπικὸ καὶ σχεδὸν ἀόρατο μικροπομποδέκτη νὰ παρακολουθῇ καὶ ἐλέγχῃ καὶ προγραμματίζει τὴν ψυχασωματικὴν ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου. «Ὁ ἐμφυτευόμενος με τὸν ἀτομικὸν ἀριθμὸν μικροπομποδέκτης θὰ μεταδίδῃ εἰς τὸ κέντρον τοῦ ἐκτελεστικοῦ τμήματος τοῦ ἐγκεφάλου τὰ μηνύματα ἀπὸ τὸν δορυφόρον ἢ θὰ μεταδιβάλλῃ τὰς σκέψεις εἰς τὸν δορυφόρον αὐτομάτως καὶ ἀνεξέλεγκτα, δηλαδὴ θὰ ἀντικαθιστᾷ τὰς πέντε αἰσθήσεις τοῦ ἀνθρώπου, ὅποτε ἐνεργοποιεῖται ἀπὸ τὸν δορυφόρον... Ὁ δορυφόρος ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν θὰ δύναται νὰ ἐντοπίζει τὸν ἀριθμὸν σου καὶ νὰ ἐπικοινωνῇ με αὐτὸν καὶ αὐτομάτως καὶ με ἀνάλογον συχνότητα νὰ προκαλῇ τὴν ἀνάλογον αἴσθησιν π.χ. πείνας, δίψας, τρέλλας, ἀκόμη καὶ θάνατον διαρρηγνύοντας με συχνότητα κρότου τὰ ἐγκεφαλικά ἄγ-

γείω»⁽¹³⁾. Ποῖος ἐγγυᾶται ὅτι στὶς ταυτότητες μέσα στὰ γραμμοκοσμήματα καὶ σχήματα καὶ ἀόρατα καὶ ὁρατὰ σχήματα καὶ ἴνες καὶ στὰ τόσα ἄλλα δὲν θὰ περιέχεται μικροσκοπικὸς ἀνεπαίσθητος πομποδέκτης, ποὺ θὰ παρακολουθῇ κατὰ πόδας τὸν ἄνθρωπο;

γ) Ἀντισυνταγματικὴ παραβίασις τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως Χριστιανῶν.

Ὡς γνωστὸν τὸ θρησκευτικὸν πιστεύω, ἡ θρησκευτικὴ συνειδήσις προστατεύεται ἀπὸ τὸ Σύνταγμα. «Ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως εἶναι ἀπαραβίαστος»⁽¹⁴⁾. Πῶς εἶναι δυνατόν λοιπὸν νὰ δεχθῇ ὁ Ὁρθόδοξος Χριστιανὸς ταυτότητα, ἡ ὁποία περιέχει ἀπόκρυφα, ἄδηλα, μαγικά καὶ ἀντίχриста σύμβολα, ὅπως γραμμοκοσμήματα με τὰ χρώματα τῆς ἱριδας (=τῆς ἀντίχριστης «Νέας Ἐποχῆς»), εἰδικὰ σχέδια καὶ γραμμοκοσμήματα καὶ κείμενα ἄδηλα καὶ ἀόρατα;⁽¹⁵⁾.

Ποῖος Νόμος μπορεῖ νὰ παραβιάσῃ τὴν ἐλευθερίαν τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως καὶ νὰ ἀναγκάσῃ τὸν Ὁρθόδοξο Ἕλληνα πολίτη νὰ ἀποδεχθῇ καὶ παραλάβῃ τέτοια ταυτότητα, ὅταν γνωρίζῃ μάλιστα τὸ γενικὸ κλίμα τῆς τρέλλας, ὅταν βλέπῃ παντοῦ σατανικά σύμβολα καὶ εἰκόνες καὶ τραγούδια; Πῶς θὰ ἀποδεχθῇ ταυτότητα με σύμβολα ἀντίχриста καὶ με ὑποψίαν ἀκόμη ὅτι τὰ ἀόρατα σχήματα καὶ κείμενα μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ εἰκόνες τοῦ σατανᾶ καὶ ὕμνοι πρὸς αὐτόν; Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ἐλέγξῃ ποῖα σύμβολα, ποῖα κείμενα καταχωροῦνται στὴν μαγνητικὴ λωρίδα με ἀόρατη γραφὴ, ὅταν ἔχωμε τὸ παράδειγμα στὰ κυκλοφοροῦντα χαρτονομίσματα νὰ ὑπάρχουν ὁρατά, τὸ 666, ἡ πεντάλφα καὶ τόσα ἄλλα, ὅχι ἀπὸ ἀφέλεια τῶν ἐλλήνων, ἀλλὰ ἀπὸ «ἀναίσχυντο παρεμβατισμὸ σκοτεινῶν δυνάμεων» κατὰ τὴν φράσιν τοῦ εἰδικοῦ Σταμάτη Κούλουθρου.

δ) Ἀντισυνταγματικὴ διάκρισις πολιτῶν.

Ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὸ ἄρθρον 1, § 3 τοῦ Νόμου

(13) Ἐφημερὶς Ρωμιοσύνη.

(14) Σύνταγμα τοῦ 1975/1986, ἄρθρον 13 § 1.

(15) Βλέπε Ἀπόφασιν κ. Ὑπουργοῦ Φ 21385/11246/ΦΕΚ 421/Β/2-7-92, ἄρθρον 3.

(12) Σταμάτη Κούλουθρου, Ἐνθ' ἀνοῦτ. σελ. 42.

1599/86, τὸ ὁποῖον δὲν καταργεῖ ὁ Νόμος 1988/91, θὰ ὑπάρ-
 ξη ἄλλη ταυτότητα χάριν τῶν ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν,
 ὁπλιτῶν ἐνόπλων δυνάμεων, Ἀστυνομικῶν, λιμενικῶν, Πυρο-
 σβεστῶν, χάριν τῆς ἀσφαλείας αὐτῶν καὶ τοῦ ἔθνους. Ἐκ τῶν
 πραγμάτων πρέπει νὰ ἐξαιρεθοῦν οἱ ταυτότητες τῶν σωμάτων
 ἀσφαλείας καὶ τοῦ στρατοῦ. Ἡλεκτρονικὲς ταυτότητες μὲ ἀ-
 κτίνες λέηζερ σημαίνει ἐξόντῳσι - καταστροφή ὁλοκλήρου
 στρατοῦ. Μὲ ἓνα πάτημα πλήκτρων, θὰ ἐξοντώνωνται ἀπὸ τὸ
 Κομπιούτερ - θηρίον μέσω δορυφόρου οἱ πάντες οἱ φέροντες
 ἠλεκτρονικὴ ταυτότητα μὲ ΕΚΑΜ, ὅταν τὸ θελήσουν οἱ ὑπερ-
 δικτάτορες.

ε) Προβλεπόμενη δακτυλοσκόπησις -
 χάραγμα στὸ χέρι.

Ὅπως προκύπτει ἀπὸ ὑπ' ἀριθ. 1016/35/3α/10-12-91
 Ἑγγραφο τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας τάξεως ἰσχύει πρὸς
 τὸ παρὸν γιὰ καταδικασμένους σὲ διάφορα ἀδικήματα ἢ δα-
 κτυλοσκόπησις, ἢ χάραξις κωδικοῦ ἀριθμοῦ τοῦ πολίτου στὸ
 δεξι χέρι μὲ ἀκτίνες λέηζερ ὁράτος στὸ γυμνὸ μάτι καὶ
 ἀνεξίτηλος. Ταυτοχρόνως ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς καταχωρεῖται στὴ
 μαγνητικὴ λωρίδα τῆς ταυτότητας. Ἡ ἐφαρμογὴ αὐτὴ ἀπο-
 τελεῖ κατὰ γράμμα ἐκπλήρωσι τοῦ χαράγματος Ἀποκ. 13,
 16 - 18. Ἐντὸς τὸ πολὺ 10 ἐτῶν, ἂν δὲν ὑπάρξῃ ἀντίδρασις
 θὰ δακτυλοσκοπηθοῦν = χαραχθοῦν ὅλοι οἱ πολῖτες.

στ) Οἱ νέες ταυτότητες ἀποτελοῦν
 ἀντιευρωπαϊκὸν τριτοκοσμικὸν
 ἐκσυγχρονισμόν.

Καμμία χώρα τῆς Εὐρώπης δὲν ἔχει καθιερώσει ἠλεκτρο-
 νικὸ φακέλωμα - ΕΚΑΜ. Ἡ Πορτογαλλία ἔχει
 τὸ παλαιὸ σύστημα ἀποτυπωμάτων καὶ κατεδίκασε τὸν ΕΚΑΜ.
 Ἡ Γαλλία ἀρνήθηκε τὸν ΕΚΑΜ ἀπὸ φόβο μελλοντικῆς
 δικτατορίας. Τὸ ὁμοσπονδιακὸ Συνταγματικὸ Δικαστήριον τῆς
 Δυτικῆς Γερμανίας ἀκύρωσε σχετικὴ διάταξι
 περὶ ΕΚΑΜ⁽¹⁶⁾. Ἡ Ἰαπωνία ὁμοίως ἀπέρριψε
 τέτοιες μεθοδεύσεις. Στὴ Σουηδία μὲ τὸ φακέλωμα
 τῆς προσωπικῆς ζωῆς 15.000 Σουηδῶν ἔγινε ὁλόκληρος σά-
 λος. Ὑπάρχουν καὶ χώρες τῆς ΕΟΚ ἅνευ καμμίας

ταυτότητας, ὅπως Ἀγγλία, Ἰρλανδία, Σου-
 ηδία, Ὁλλανδία καὶ Δανία. Αὐτὲς οἱ χώ-
 ρες δὲν ἔχουν καμμία ταυτότητα καὶ σ' ἐμᾶς στὴν Ἑλλάδα ἡ
 Πολιτεία θέλει νὰ ἐπιβάλλῃ τὴ μαγνητικὴ λωρίδα μὲ ΕΚΑΜ
 καὶ 666 καὶ ὅπως λέγει ὁ εἰδικὸς κ. Σταμάτης Κούλουθρος
 «τέτοιο σύστημα δὲν ὑπάρχει σὲ Ἀνατολικὲς χώρες οὔτε σὲ
 χώρες τρίτου κόσμου».

(16) Πρακτικὰ Γερμανικῆς Βουλῆς 29-11-1979.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ΟΙ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΕΣ ΔΙΟΤΙ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΑΠΕΙΛΗΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΟΥ ΑΤΟΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

1. Παρακολούθησις - έντοπισµός - έξόντωσις τοῦ ατόμου.

Τὸ χάραγμα 666 μαζί με τὸν ἀριθμὸ ΕΚΑΜ, ἀφοῦ θὰ γράφονται με ἀκτίνες λέηζερ θὰ ἔχουν ἰσχύιν 1 watt. Ἡ ἀκτινοβολία αὕτη εἶναι καρκινογόνος καὶ ἐλέγχεται καὶ έντοπίζεται ἀπὸ τὸν δορυφόρο τὸ πρόσωπο, ποὺ θὰ φέρῃ τὴν ταυτότητα. Κινδυνεύει ἡ προσωπικὴ ἀσφάλεια καὶ ἀκεραιότητα, διότι μπορεῖ νὰ καταδίδεται στοὺς ἐχθρούς του, ὅπου καὶ νὰ κρύπτεται στὸν ἀέρα, στὴν ξηρὰ, στὴ θάλασσα. Ὅμοίως μπορεῖ νὰ έντοπίζεται καὶ φονεύεται ἀπὸ τὸν δορυφόρο με ἀκτίνες λέηζερ ἢ με διόρρηξιν πυρηνικοῦ μικροπομποδέκτη ποὺ μπορεῖ νὰ εἶναι ἀόρατος ἐμφυτευμένος στὸ σῶμα βομβαρδιζόμενος με συχνότητα κρότου. Ἐκατομμύρια ἄνθρωποι μποροῦν νὰ έντοπισθοῦν καὶ σὲ ἓνα λεπτὸ νὰ ἐξοντωθοῦν.

2. Κίνδυνος ἀσφαλείας τοῦ ἔθνους

Ὅταν ὁ δορυφόρος ἔχῃ τὸν ΕΚΑΜ τῶν στρατιωτικῶν, τῶν ἀστυνομικῶν, τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν καὶ ἄλλων ἐπισήμων προσώπων, ποὺ φρουροῦν καὶ ὑπερασπίζονται τὸ ἔθνος, μποροῦν ὅπου καὶ νὰ κρύπτονται νὰ έντοπίζονται καὶ ἐν καιρῷ εἰρήνης καὶ ἐν καιρῷ πολέμου καὶ νὰ βομβαρδίζονται με ἀκτίνες λέηζερ ἢ κατ' ἄλλον τρόπον καὶ ἔτσι νὰ καταστρέφεται ὁλόκληρο τὸ ἔθνος, ὅπως ἀναλύουν εἰδικοί ἀξιωματικοί⁽¹⁷⁾.

Καλὸν εἶναι νὰ ἐξαιρεθοῦν ὅλα αὐτὰ τὰ πρόσωπα χάριν τῆς ἀσφαλείας τοῦ ἔθνους καὶ νὰ μὴν πάρουν ταυτότητα. Τί χρῶσται ὅμως ὁ λαὸς νὰ παραδίδεται με τὶς ταυτότητες αὐτὲς καὶ με τὴν καταπληκτικὴ ἠλεκτρονικὴ ἐξέλιξι στὸ θηρίο τῶν Βρυξελλῶν καὶ νὰ μοιάζουν οἱ Ἕλληνες ὡς «πρόβατα ἐπὶ σφαγὴν»;

(17) Μετὰ Γεωργίου τοῦ Ἰωάννου, Ταξιάρχου ἐ.ἀ., Ἡλεκτρονικὸ φακέλωμα καὶ ἐπιπτώσεις αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν Ἑνόπλων μας Δυνάμεων..., Ἀθήναι 17/2/1992 σελ. 1 - 6.

3. Ὑπερδίκτατορία τοῦ Ἀντιχρίστου.

Μὲ τὰ συστήματα αὐτὰ φακελώματος καὶ ἐλέγχου τοῦ ατόμου καὶ παρακολουθήσεως ἀκόμη καὶ τῆς ἀναπνοῆς του καὶ με τὴν δυνατότητα ἐξοντώσεως ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὸν δορυφόρο, δὲν ὑπάρχει καμμία ἀσφάλεια, καμμία ἐλευθερία. Ὅλα ὀδηγοῦν στὴν ὑπερδίκτατορίαν τοῦ Ἀντιχρίστου, ὁ ὁποῖος με τὸ περιβάλλον του θὰ ἐλέγχῃ τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα. Ἐχουν σφραγίσει ἀκόμη καὶ τὰ ζῶα καὶ τὰ έντομα καὶ με μικροτσιπς δύνανται νὰ παρακολουθοῦν τὰ πάντα. Μέσω διαφόρων συστημάτων μποροῦν νὰ ἐξοντώνουν καὶ ζῶα καὶ ἄνθρωπους ἐξ ἀποστάσεως⁽¹⁸⁾.

(18) Παρθενίου Μοναχοῦ, Ἀγιορείτου, Ἐνθ' ἄνωτ. σελ. 24.

Δὲν ἔδωσε καμμία ἐξήγησι ὁ κ. ΝΙΣΗΜ ΜΑΪ·Σ, γιατί γυρίζουν πίσω 50 χρόνια, στήν ἐποχή τῆς Γερμανικῆς Κατοχῆς. Ἐδήλωσε ὅτι θὰ στηριχθοῦν στοῦ Σύνταγμα, γιά νά ἐπιτύχουν τὸ στόχο τους μέ τὴν ἐλπίδα ὅτι «ἡ νέα Διοίκησις τοῦ Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν θὰ δῇ τὸ θέμα πιὸ εὐρύτερον! Μήπως γι' αὐτὸ τὸ λόγο ἀντικατεστάθη ὁ κ. Κλείτος;

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῶν ἐν Ἀθήναις Καθολικῶν, κ. Ν. ΦΩΣΚΟΛΟΣ, ἐμφανίζοντας τὴν παλαιὰ τακτικὴ συμμαχίας τοῦ παπισμοῦ μέ ὁποιαδήποτε δύναμι στρεφόμενη κατὰ τῆς Ὁρθοδόξιας, εἶπε στήν ὥς ἄνω ἐκπομπή ANT 1 «Φοβοῦμαι πολὺ ὅτι ἔστω καὶ ἂν τώρα κυκλοφορήσουν ταυτότητες μέ τὴν μνεία τοῦ Θρησκευματος σὲ λίγο θὰ ἀναγκασθῇ ἡ Κυβέρνησις, τὸ κράτος νὰ τίς ἀλλάξῃ λόγω μιᾶς ἀποφάσεως ἐνὸς Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου»⁽²⁰⁾.

Δὲν ἐπρόλαβαν οἱ Ἕλληνες νὰ ἀκούσουν αὐτὰ ἀπὸ ἐβραῖον καὶ ἀπὸ παπικὸν ἀπὸ τὴν Τ.Υ. καὶ ἔσπευσαν ἀμέσως νὰ προκαλέσουν ψήφισμα εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὸ Εὐρωπαϊκὸ Κοινοβούλιο, περὶ τοῦ ὁποίου κατωτέρω λόγος.

2. Ἡ θέσις τῆς Πολιτείας.

Ἡ κ. Βιργινία Τσουδεροῦ δὲν ἀρκέσθηκε στοῦ δουλοπρεπὲς ἔγγραφό της τῆς 11/11/1992, προέβη καὶ σὲ δηλώσεις ἐμφανιζομένη στήν Ἐκπομπή ANT 1 τὴν 31/12/1992 καὶ ἐτόνισε μεταξύ ἄλλων, ὅταν ἐρωτήθη τί ὥθησε αὐτὴν στοῦ ἔγγραφό της: «1) Ἡ ἐλευθερία συνειδήσεως ποὺ κατοχυρώνεται καὶ ἀπὸ τὸ Σύνταγμα καὶ ἀπὸ τὶς Διεθνεῖς Συμβάσεις. Εἶναι ἀπὸ τὰ πρωταρχικὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα. 2) Πιστεύω ὅτι ἔχομε εὐθύνη σὰν Πολιτεία νὰ προστατεύωμε ὅλους τοὺς Πολίτες μας ἀπὸ διακρίσεις»⁽²¹⁾.

Δυστυχῶς ἔκαμε σοβαρὸ λάθος ἡ κ. Β. Τσουδεροῦ. Κατένεα ἄρθρο Συντάγματος ἢ Διεθνούς Συμβάσεως δὲν χαρακτηρίζει ὡς παραβίασιν συνειδήσεως τὴν ἀπλή ἀναγραφή τοῦ Θρησκευματος. Καὶ ἕνα ἀκόμη ἀδικαιολόγητο λάθος τῆς κ. Β. Τσουδεροῦ, ποὺ δίνει λαβὲς στοὺς ἐχθροὺς τῆς Πατρίδος καὶ ἀποτελεῖ ὕβριν πρὸς τὸ ἐλληνικὸ Κράτος, ἐμφανίζεται ὡς μεσολοβήτρια «γιά νὰ προστατεύσωμε σὰν Πολιτεία ὅλους τοὺς πολίτες μας ἀπὸ διακρίσεις».

Ὡς ἀποστοματικὴ ἀπάντησις δύναται νὰ θεωρηθῇ ἡ Δή-

(20) Ἐνθ' ἄνωτ.

(21) Ἐνθ' ἄνωτ.

λωσις τοῦ κ. Κλείτου στήν ὥς ἄνω ἐκπομπή ANT 1: «Ὁ ἐκσυγχρονισμὸς καὶ ἡ σύμπλευσις μέ τὶς χώρες τῆς ΕΟΚ δὲν προϋποθέτει κατ' ἀνάγκην διαγραφή ἢ ἄγνοια τῶν εἰδικότερων συνθηκῶν, ποὺ ἰσχύουν σὲ κάθε Χώρα καὶ κυρίως στὴ Χώρα μας γιά τὰ ἐθνικὰ θέματα, τὰ Ὁρθοσκευτικὰ καὶ τὴν εὐαίσθησιν ποὺ περικλείουν»⁽²²⁾. Ὁ κάθε Ἕλληνας Ὁρθόδοξος πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὅτι καὶ οἱ Διεθνεῖς Συμβάσεις καὶ αὐτὴ ἡ Συνθήκη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως σέβονται τὴν ἐθνικὴ μας φυσιογνωμία καὶ ταυτότητα.

Ἀντίθετα δὲν τιμᾷ τὸν κ. Ἀγγελὸ Μπρατάκο ἡ δήλωσις του: «Θὰ πρέπει νὰ ξέρετε ὅτι τὸ θέμα ἐκκρεμεῖ. Ὑπάρχουν διάφορες ἀπόψεις. Ὑπάρχει τὸ πρόβλημα, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἀπόφασις. Τὸ θέμα εὐρίσκεται σὲ ἐκκρεμότητα». Ἐὰν εἰς τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων ἐκκρεμοῦν οἱ Νόμοι, τότε ἐκκρεμεῖ καὶ αὐτὸ τὸ Κράτος καὶ τὰ πάντα.

β. Ἀνυπόστατες γνώμες περὶ παραβιάσεως τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως.

1. Ἐκπομπὲς - Δημοσιεύματα.

Χάριν συντομίας δὲν ἀναφέρω ἄλλα κείμενα Δηλώσεων καὶ Δημοσιευμάτων. Εἶναι τὸ ὀλιγώτερον ἀστέιον νὰ λέγουν καὶ νὰ γράφουν καὶ νὰ θέλουν νὰ ὑποστηρίξουν ὅτι παραβιάζεται ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως μέ τὴν ἀπλή ἀναγραφή τοῦ Θρησκευματος στὶς ταυτότητες.

Διακρίνονται τὰ κείμενα, «περὶ παραβιάσεως τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως» σὲ ἔντυπα καὶ ἐφημερίδες ἀπὸ σκοπιμότητα καὶ ὑστεροβουλία χάριν τῶν θρησκευτικῶν μειονοτήτων. Ξεκινοῦν ἀπὸ μιὰ ἀφετηρία συγχύσεως καὶ ἐσφαλμένης ἐκτιμήσεως τῶν πραγμάτων. Δὲν διακρίνουν μεταξύ Ὁρθοσκευματος καὶ Ὁρθοσκεύειν, μεταξύ ἀπλῆς ἀναγραφῆς, δηλώσεως καὶ ἐκδηλώσεως τοῦ Ὁρθοσκευματος, ὅπως κατωτέρω θὰ ἐξηγηθῇ.

2. Δηλώσεις καὶ ἄρθρον στοῦ «ΒΗΜΑ» τοῦ κ. Ἰωάννη Κονιδάρη.

Δυστυχῶς δὲν κατάρθωσε ὁ κ. Ἰωάννης Κονιδάρης νὰ δώσῃ ὀρθὴ ἐρμηνεία γιά τὴν ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως καὶ τὴν παραβίασιν αὐτῆς. Καὶ διὰ τῶν δηλώσεων

(22) Ἐνθ' ἄνωτ.

του στην ως άνω έκπομπή ANT 1 της 31/12/92 και δια των θέσεων του άρθρου του στο «ΒΗΜΑ» 10/1/1993 με τίτλον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. 'Η... κολοδή θρησκευτική ελευθερία», με ανυπόστατα επιχειρήματα, σοφίσματα και υποθέσεις, άφ' ενός προσπαθεί να όνειδίση και μειώση την Έκκλησία και άφ' άλλου να χαρισθῇ στις θρησκευτικές μειονότητες, εμφανίζων τις μειονότητες ότι δήθεν καταπιέζονται στο θέμα της θρησκευτικής των ελευθερίας. Σε ειδικό άρθρον πρὸς αποκατάστασιν της αληθείας θά άπαντήσω στον κ. 'Ι. Κονιδάρη και άποδείξω την άνεδαφικότητα των θέσεών του.

γ. Τὸ ΨΗΦΙΣΜΑ Β 3-0061/93 τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου 21/1/1993.

Ὡς αποτέλεσμα τῆς συγχύσεως, τῆς παραπληροφορήσεως, καὶ τῆς άπουσίας ἀπὸ πλευρᾶς Ἑλλάδος καὶ Ὁρθόδοξίας ἐγκαίριου διαφωτίσεως, προῆλθε τὸ ὅδικο καὶ νομικὰ ἀνίσχυρο καὶ ἄκυρο ΨΗΦΙΣΜΑ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου⁽²³⁾.

η) ΨΗΦΙΣΜΑ Β 3-0061/93

Ψήφισμα σχετικά με τὴ θρησκευτικὴ ελευθερίαν στὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ὑποχρέωση νὰ ἀναφέρεται τὸ θρήσκευμα στὴν ἑλληνικὴ ἀστυνομικὴ ταυτότητα.

Τὸ Εὐρωπαϊκὸ Κοινοβούλιο,

- Α. ἔχοντας ὑπόψη τὸ γεγονός ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση πρέπει νὰ ἐκδόσῃ δίγλωσση ἀστυνομικὴ ταυτότητα ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ χρόνου αὐτοῦ προκειμένου νὰ προσαρμοστῇ στοὺς κοινοτικοὺς κανόνες καὶ νὰ ἐπιτραπῇ στοὺς Ἕλληνες νὰ ταξιδεύουν ἐλεύθερα ἐντὸς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος,
- Β. ἐκτιμώντας ὅτι ἡ ἀναφορὰ τοῦ θρησκευάτος στὴν ταυτότητα πρέπει νὰ εἶναι προαιρετικὴ,
- Γ. ἐκτιμώντας ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση, ὑπὸ τὴν πίεση κυρίως τοῦ ὀρθόδοξου κλήρου, κατέστησε τὴν ἀναφορὰ στὸ θρήσκευμα ὑποχρεωτικὴ,
- Δ. ἔχοντας ὑπόψη τὶς ἀνησυχίες ποὺ προκάλεσε ἡ ἀπόφαση αὐτὴ στὴν καθολικὴ καὶ ἐβραϊκὴ θρησκευτικὴ μειονότητα,
- Ε. ἔχοντας ὑπόψη τὴν καταδίωξη τῶν Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά,
- Ι. ἀποδοκιμάζει τὴν ἀπόφαση τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως νὰ καταστήσῃ ὑποχρεωτικὴ τὴν ἀναφορὰ τοῦ θρησκευ-

ματος, θεωρώντας ὅτι πρόκειται γιὰ ἐμπόδιο στὴν ἀτομικὴ ελευθερία

2. καλεῖ ὡς ἐκ τούτου τὴν Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση νὰ ἀναθεωρήσῃ τὴν ἀπόφασί της
3. ἀναθέτει στὸν Πρόεδρό του νὰ διαβιβάσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα στὸ Συμβούλιο, τὴν Ἐπιτροπὴ καὶ τὴν Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση.

η) ΨΗΦΙΣΜΑ Β 3-0061/93

Ψήφισμα σχετικά με τὴ θρησκευτικὴ ελευθερία στὴν Ελλάδα καὶ τὴν ὑποχρέωση νὰ ἀναφέρεται τὸ θρήσκευμα στὴν ἑλληνικὴ ἀστυνομικὴ ταυτότητα

Τὸ Εὐρωπαϊκὸ Κοινοβούλιο,

- Α. ἔχοντας ὑπόψη τὸ γεγονός ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση πρέπει νὰ ἐκδόσῃ δίγλωσση ἀστυνομικὴ ταυτότητα ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ χρόνου αὐτοῦ προκειμένου νὰ προσαρμοστῇ στοὺς κοινοτικοὺς κανόνες καὶ νὰ ἐπιτραπῇ στοὺς Ἕλληνες νὰ ταξιδεύουν ἐλεύθερα ἐντὸς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος,
- Β. ἐκτιμώντας ὅτι ἡ ἀναφορὰ τοῦ θρησκευάτος στὴν ταυτότητα πρέπει νὰ εἶναι προαιρετικὴ,
- Γ. ἐκτιμώντας ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση, ὑπὸ τὴν πίεση κυρίως τοῦ ὀρθόδοξου κλήρου, κατέστησε τὴν ἀναφορὰ στὸ θρήσκευμα ὑποχρεωτικὴ,
- Δ. ἔχοντας ὑπόψη τὶς ἀνησυχίες ποὺ προκάλεσε ἡ ἀπόφαση αὐτὴ στὴν καθολικὴ καὶ ἐβραϊκὴ θρησκευτικὴ μειονότητα,
- Ε. ἔχοντας ὑπόψη τὴν καταδίωξη τῶν Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά,
- Ι. ἀποδοκιμάζει τὴν ἀπόφαση τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως νὰ καταστήσῃ ὑποχρεωτικὴ τὴν ἀναφορὰ τοῦ θρησκευάτος, θεωρώντας ὅτι πρόκειται γιὰ ἐμπόδιο στὴν ἀτομικὴ ελευθερία
2. καλεῖ ὡς ἐκ τούτου τὴν Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση νὰ ἀναθεωρήσῃ τὴν ἀπόφασί της
3. ἀναθέτει στὸν Πρόεδρό του νὰ διαβιβάσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα στὸ Συμβούλιο, τὴν Ἐπιτροπὴ καὶ τὴν Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση.

ΡΑ 49 ΙΙ
21.01.1993

- 32 -

ΡΑ 163.895

(23) ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΤ΄, Στρασβούργο, 21 Ἰανουαρίου 1993.

Ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ κείμενο τοῦ ψηφίσματος αὐτοῦ τὸ Εὐρωπαϊκὸ Κοινοβούλιο διαπράττει μάλιστα με εὐ-

θύνη καὶ τῶν ἐλλήνων εὐρωβουλευτῶν τὰ ἐξῆς ἀδικήματα εἰς δόφος τῆς Ἑλλάδος:

1ον) Ἐπεμβαίνει στὰ ἐσωτερικὰ τῆς Ἑλλάδος μέχρι σημείου νὰ θέλῃ νὰ ἐπιβάλῃ ὡς «προαιρετική» μία ἄνευ σημασίας γιὰ τὴν Εὐρώπη ἀπλή ἀναγραφή τοῦ Ὁρησκεύματος. Τὸ ψήφισμα εἶναι ἄκυρο καὶ ἀνίσχυρο, διότι προσκρούει στὸ ἄρθρο 128 [Ἀρμοδιότητα τῆς Ε.Κ.] τῆς Συνθήκης ἰδρύσεως τῆς ΕΟΚ καὶ ΕΚ. Ἴδου τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον⁽²⁴⁾:

ἄ ρ θ ρ ο Ζ. 37 Σ υ ν θ Ε Ε

Παρεμβάλλεται τὸ ἀκόλουθο

Τίτλος ΙΧ

Πολιτισμὸς

ἄρθρο 128 [Ἀρμοδιότητα τῆς ΕΚ]

1. Ἡ Κοινότητα συμβάλλει στὴν ἀνάπτυξη τῶν πολιτισμῶν τῶν κρατῶν μελῶν καὶ σέβεται τὴν ἐθνικὴ καὶ περιφερειακὴ πολυμορφία τους, ἐνῶ ταυτόχρονα προβάλλει τὴν κοινὴ πολιτιστικὴ κληρονομιά.

2. Ἡ δράση τῆς Κοινότητος ἀποσκοπεῖ στὴν ἐνθάρρυνση τῆς συνεργασίας μεταξὺ κρατῶν μελῶν καί, ἂν αὐτὸ εἶναι ἀναγκαῖο, ὑποστηρίζει καὶ συμπληρῶναι τὴ δράση τους στοὺς ἐξῆς τομεῖς:

- βελτίωση τῆς γνώσης καὶ τῆς διάδοσης τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἱστορίας τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν,
- διατήρηση καὶ προστασία τῆς πολιτιστικῆς κληρονομιάς εὐρωπαϊκῆς σημασίας,
- μὴ ἐμπορικὲς πολιτιστικὲς ἀνταλλαγές,
- καλλιτεχνικὴ καὶ λογοτεχνικὴ δημιουργία, συμπεριλαμβανομένου τοῦ ὁπτικοακουστικοῦ τομέα.

3. Ἡ Κοινότητα καὶ τὰ κράτη μέλη εὐνοοῦν τὴ συνεργασία μὲ τὶς τρίτες χώρες καὶ τοὺς ἀρμόδιους διεθνεῖς ὀργανισμοὺς στὸν πολιτιστικὸ τομέα, καὶ εἰδικότερα μὲ τὸ Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης.

4. Ἡ Κοινότητα λαμβάνει ὑπόψη τῆς τῆς πολιτιστικῆς πτυχῆς ὅταν ἀναλαμβάνει δράση δυνάμει ἄλλων διατάξεων τῆς παρούσας συνθήκης.

5. Γιά νὰ συμβάλει στὴν ὑλοποίηση τῶν στόχων τοῦ

(24) Ἐν Π. Δ. Δαγτόγλου, Ἡ Συνθήκη τῆς ΕΟΚ καὶ ἡ Συνθήκη τοῦ Μάαστριχτ, Ἡ ἐνιαία Εὐρωπαϊκὴ πράξη, Ἐκδ. Α. Ν. Σάκουλα, Ἀθήνα - Κομοτηνὴ 1992, σελ. 139.

παρόντος ἄρθρου, τὸ Συμβούλιο:

- ἀποφασίζοντας μὲ τὴ διαδικασία τοῦ ἄρθρου 189 Β καὶ μετὰ ἀπὸ διαβούλευση μὲ τὴν Ἐπιτροπὴ τῶν Περιφερειῶν, θεσπίζει δράσεις ἐνθάρρυνσης, χωρὶς νὰ ἐναρμονίζει τὶς νομοθετικὲς καὶ κανονιστικὲς διατάξεις τῶν κρατῶν μελῶν. Τὸ Συμβούλιο ἀποφασίζει ὁμόφωνα σύμφωνα μὲ τὴ διαδικασία ποὺ προβλέπεται στὸ ἄρθρο 189 Β.
- ἀποφασίζοντας ὁμόφωνα προτάσει τῆς Ἐπιτροπῆς διατυπώνει συστάσεις.

Τὸ ψήφισμα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου εἶναι ἄκυρο καὶ διότι προσκρούει στὴ Συνθήκη Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως στὶς «κοινὲς διατάξεις τίτλος Ι⁽²⁵⁾» ἄρθρο Α [Ἰδρυση καὶ σημασία καὶ θεμελίωση τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως] §§ (2) καὶ (3).

Τίτλος Ι

Κοινὲς διατάξεις

ἄρθρο Α [Ἰδρυση, σημασία καὶ θεμελίωση τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως]

Μὲ τὴν παρούσα συνθήκη, τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα μέλη ἰδρύουν μεταξὺ τους μία Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση, ἐφεξῆς καλούμενη «Ἐνωση».

[2] Ἡ παρούσα συνθήκη ἀνοίγει νέα φάση στὴ διαδικασία μιᾶς διαρκῶς στενότερης ἔνωσης τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης, στὴν ὁποία οἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται ὅσο τὸ δυνατόν πιὸ κοντὰ στοὺς πολίτες.

[3] Ἡ Ἐνωση βασίζεται στὶς Εὐρωπαϊκὲς Κοινότητες, συμπληρούμενες μὲ τὶς πολιτικὲς καὶ τὶς μορφῆς συνεργασίας ποὺ θεσπίζονται μὲ τὴν παρούσα συνθήκη. Ἐχει ἀποστολὴ νὰ ὀργανώσει συνεκτικὰ καὶ ἀλληλέγγυα τὶς σχέσεις μεταξὺ τῶν κρατῶν μελῶν καὶ τῶν λαῶν τους.

Εἶναι ἄκυρον καὶ διότι προσκρούει στὸ ἄρθρον ΣΤ «Κοινῶν διατάξεων» §§ 1 καὶ 2⁽²⁶⁾.

ἄρθρο ΣΤ [Ἐθνικὴ ταυτότητα, θεμελιώδη δικαιώματα]

1. Ἡ Ἐνωση σέβεται τὴν ἐθνικὴ ταυτότητα τῶν κρατῶν

(25) Ἐνθ' ἄνωτ. σελ. 293 - 294.

(26) Ἐνθ' ἄνωτ. σελ. 296.

μελών της, τών οποίων τὰ κυβερνητικά συστήματα βασίζονται στις δημοκρατικές αρχές.

2. Ἡ Ἑνωση σέβεται τὰ θεμελιώδη δικαιώματα, ὅπως κατοχυρώνονται μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Σύμβαση γιὰ τὴν Προστασία τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου καὶ τῶν Θεμελιωδῶν Ἐλευθεριῶν, ποὺ ὑπογράφηκε στὴ Ρώμη στὶς 4 Νοεμβρίου 1950, καὶ ὅπως προκύπτουν ἀπὸ τὶς κοινὲς συνταγματικὲς παραδόσεις τῶν κρατῶν μελῶν, ὡς γενικὲς ἀρχὲς τοῦ κοινοτικοῦ δικαίου.

3. Ἡ Ἑνωση διαθέτει τὰ μέσα ποὺ ἀπαιτοῦνται γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῶν στόχων της καὶ γιὰ τὴν ἐπιτυχή ἐφαρμογὴ τῶν πολιτικῶν της.

Ἐπομένως, ἐὰν δὲν τὸ πράξη ἡ Πολιτεία, πρέπει τοῦλάχιστον ἡ Ἐκκλησία νὰ κάμῃ τὴν δέουσαν προσφυγὴν γιὰ τὴν ἀκύρωσιν τοῦ ψηφίσματος.

2ον) Μεροληπτεὶ καὶ ἐθελουφλεῖ τὸ Εὐρωπαϊκὸ Κοινοβούλιο, ὅταν ὁμιλῇ γιὰ «καταδίωξη τῶν Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά»! Πρέπει νὰ καταγγεῖλῃ ἡ Ἑλλάς τὴν ΕΟΚ καὶ νὰ καταστήσῃ γνωστὸ ὅτι οἱ Χιλιαστές παραβιάζουν τὴν ἐλευθερίᾱ τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως τῶν Ὀρθοδόξων μὲ τὴν προπαγάνδα στοὺς δρόμους καὶ ἔξω ἀπὸ Ἱ. Ναοὺς καὶ μάλιστα μέσα στὰ σπίτια παραβιάζοντας καὶ τὸ ἄσυλο καὶ μάλιστα παρανόμως ἔστησαν καὶ χωριὰ ὁλόκληρα, ὅπως στὸν Ἐλαιῶνα Θηβῶν. Δὲν εἶπεν ὅμως τίποτε ἡ ΕΟΚ γιὰ τὴ Γαλλία, ἡ ὁποία ἔχει ἐκτὸς Νόμου τοὺς Χιλιαστές.

Κ Ε Φ Τ Λ Α Ι Ο Ν Β'

Η ΑΝΑΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΟΣ ΣΤΙΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΑΓΗ

α. Διασάφησις ὅρων

1. Θ ρ η σ κ ε ί α - Θ ρ ή σ κ ε υ μ α .

Θρησκεία σημαίνει κυρίως ἡ περὶ ὑπόρξεως τοῦ Θεοῦ πίστις, τὸ σύνολον τῶν δοξασιῶν τῶν σχετικῶν πρὸς τὸν Θεόν. Θρήσκευμα ὁμοίως σημαίνει τὸ σύνολον τῶν δοξασιῶν, τὸ δόγμα. Θρησκεία καὶ θρήσκευμα σημαίνουν κυρίως θεωρητικὰ τὴν πίστιν σὲ ἓνα Θεό.

2. Θ ρ η σ κ ε ύ ε ι ν - Θ ρ η σ κ ε υ τ ι κ ὸ ς - Θ ρ η - σ κ ε υ τ ι κ ὴ τ η ς .

Θρησκεύω, σημαίνει, ἐκτελῶ θρησκευτικούς τύπους, τηρῶ τὰ παραγγέλματα τῆς Θρησκείας, ἐκτελῶ τὰ θρησκευτικὰ καθήκοντα.

Θρησκευτικὸς σημαίνει ὁ τηρῶν τὰ τῆς λατρείας ὁ ἐκδηλώνων τὸ θρήσκευμα μὲ καθήκοντα.

Θρησκευτικότης σημαίνει τὴν εὐσέβεια, τὸν θρησκευτικὸ ζήλο.

3. Ἡ ἀ ν α γ ρ α φ ῆ τ ο ῦ Θ ρ η σ κ ε ύ μ α τ ο ς σ τ ῇ ν τ α υ τ ὴ τ η τ α .

Ἡ ἀπλή ἀναγραφή τοῦ Θρησκέυματος στὴν ταυτότητα, σημαίνει ἀπλή ἀναγραφή, ἡ ὁποία δὲν ὑποχρεώνει τὸν ἀναγράφαντα οὔτε νὰ θρησκεύῃ, δηλαδὴ νὰ ἐκτελῇ τὰ θρησκευτικὰ του καθήκοντα, οὔτε νὰ δηλώνῃ τὶς θρησκευτικὲς του πεποιθήσεις καὶ ἐκδηλώνῃ αὐτές, οὔτε νὰ μὴν ἀλλάζῃ αὐτές. Εἶναι ἀπλῶς θεωρητικὴ στατιστικὴ φύσεως ἡ ἀναγραφή καὶ τίποτε δὲν παραβιάζει.

β. *Ἡ ἐλευθερία τῆς Θρησκευτικῆς συνειδήσεως κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους.*

1. Τί εἶναι Θρησκευτικὴ συνείδησις :

Θρησκευτικὴ συνείδησις εἶναι τὸ προσωπικὸ πιστεύω οἱ θρησκευτικὲς ἀντιλήψεις, πού σχηματίζει τὸ πρόσωπο περὶ Θεοῦ καὶ τῶν σχέσεών του μετὰ τὸν Θεὸν βάσει τῆς διδασκαλίας καὶ τοῦ παραδείγματος τῆς οἰκογενείας, τοῦ Σχολείου, τῆς Ἐκκλησίας ἢ καὶ ἄλλων παραγόντων. Ἡ θρησκευτικὴ συνείδησις τελικὰ διαμορφώνεται μετὰ τὴν ὥριμανσιν τοῦ προσώπου καὶ τὴν προσωπικὴν ἐκτίμησιν καὶ ἐπιλογὴν.

3. Τί εἶναι ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως :

Ἡ δυνατότητα νὰ διαμορφώῃ τὸ πρόσωπο τὸ προσωπικὸ του πιστεύω καὶ νὰ ἐπιλέγῃ τὸν τρόπον πού θὰ θρησκεύῃ καὶ ἐκδηλώῃ τὶς θρησκευτικὰς του πεποιθήσεις μέσα στὰ πλαίσια τῶν γνωστῶν θρησκειῶν καὶ τῶν Νόμων.

«Ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως εἶναι ἀπαράβιαστος...»⁽²⁷⁾.

Πλήρη ἀνάλυσιν περὶ τῆς Ἐλευθερίας τῆς Θρησκευτικῆς συνειδήσεως βλέπε στὴν Διατριβὴν Ἀναστασίου Ν. Μαρίνου, Ἡ Θρησκευτικὴ Ἐλευθερία, Ἀθήναι 1972, σελ. κυρίως 102 καὶ ἐξῆς.

3. Τί εἶναι παραβάσεις τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως :

Ἡ παραβίασις τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως εἶναι 1) μία ἀθέμιτος ἐνέργεια : «ἄμεσος ἢ ἔμμεσος προσπάθεια πρὸς διεΐσδυσιν εἰς τὴν θρησκευτικὴν συνείδησιν ἑτεροδόξων» 2) χρησιμοποιοῦνται ὅποια δὴ ποτε μέσα - τρόποι «ιδίᾳ ἢ διὰ πάσης φύσεως παροχῶν ἢ δι' ὑποσχέσεως τοιούτων ἢ ἄλλης ἡθικῆς ἢ ὑλικῆς περιθάλψεως, διὰ μέσων ἀπατηλῶν, διὰ καταχρήσεως τῆς ἀπειρίας ἢ ἐμπιστοσύνης ἢ δι' ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἀνάγκης τῆς πνευματικῆς ἀδυναμίας ἢ κουφότητος 3) μετὰ ἄνους.

(27) Σύνταγμα τοῦ 1975/1986, ἄρθρον 13, § 1.

κεκρυμμένο σκοπὸ «ἐπὶ σκοπῷ μεταβολῆς τοῦ περιεχομένου αὐτῆς —τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως»⁽²⁸⁾.

Ἐρωτῶμεν: Πότε ἔγινε εἰς βάρος ἑτεροδόξων ἢ θρησκευτικῶν μειονοτήτων ἀπὸ πλευρᾶς Ὁρθόδοξων, πού εἶναι τὸ 98,20/ο, οἰαδήποτε παραβάσεις τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως μετὰ κάποια ἐνέργεια, μετὰ κάποια μέσα καὶ τρόπους μετὰ σκοπὸν τὴν μεταβολὴν τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως αὐτῶν; Ἀντίθετα οἱ Ὁρθόδοξοι ὑφίστανται παραβάσεις τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως ἀπὸ τὶς τόσες αἰρέσεις καὶ προπαγάνδες.

4. Τί προστατεύουν τὸ Σύνταγμα καὶ οἱ Νόμοι :

«Πᾶσα γνωστὴ θρησκεία εἶναι ἐλευθέρη καὶ τὰ τῆς λατρείας αὐτῆς τελοῦνται ἀκωλύτως ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων. Ἡ ἄσκησης τῆς λατρείας δὲν ἐπιτρέπεται νὰ προσβάλλῃ τὴν δημοσίαν τάξιν ἢ τὰ χρηστὰ ἥθη. Ὁ προσηλυτισμὸς ἀπαγορεύεται».

«Οἱ λειτουργοὶ ὅλων τῶν γνωστῶν θρησκειῶν ὑπόκεινται εἰς τὴν αὐτὴν ἐποπτεῖαν τῆς Πολιτείας καὶ εἰς τὰς αὐτὰς ἔναντι ταύτης ὑποχρεώσεις, ὡς καὶ οἱ τῆς ἐπικρατοῦσης θρησκείας»⁽²⁹⁾.

Προστατεύεται «πᾶσα γνωστὴ θρησκεία». Πῶς θὰ προστατευθῇ ἢ δύναται νὰ βοηθῇ «ὡς γνωστὴ θρησκεία» μία θρησκεία μετὰ ἀγνώστους ὁπαδούς, πού οὔτε στὴν ταυτότητα δὲν ἀναγράφουν τὸ θρήσκευμά τους; Μποροῦν νὰ θρησκεύουν μετὰ ὅποιοδήποτε τρόπον χωρὶς νὰ ἀναγράφουν στὴν ταυτότητα τὸ θρήσκευμα; Πῶς θὰ ἐκδηλώνουν τὶς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις μετὰ λόγον, τελετουργίας, ὕμνους κλπ., ἂν ἄπλῶς δὲν δηλώνουν —ἀναγράφουν— τὸ θρήσκευμα στὴν ταυτότητα;

γ. Νόμιμη καὶ συνταγματικὴ ἢ ἀναγραφὴ τοῦ Θρησκευτεύματος στὴν ταυτότητες.

Ἡ ἀναγραφὴ τοῦ Θρησκευτεύματος στὴν ταυτότητες εἶναι

(28) Βάσει Διατάξεων § 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 4. Α.Ν. 1363/1938 Βάσει τῶν §§ 1 - 3 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Συντάγματος 1975/1986. Βάσει τῶν ἄρθρων 18 καὶ 19 τῆς Οἰκουμένης Διακηρύξεως Ο.Η.Ε. ἄρθρων 9 καὶ 14 τῆς Εὐρωπ. Συμβάσεως τῆς Ρώμης κλπ.

(29) Σύνταγμα τοῦ 1975/1986 ἄρθρον 13 § 2 - 3.

νόμιμη και Συνταγματική όπως αποδεικνύεται από τα ακόλουθα επιχειρήματα:

1. 'Η καθιερωμένη μέχρι τούδε αναγραφή, ούδέποτε έθεωρήθη προβληματική ή αντίβαινουσα προς το Σύνταγμα και τους Νόμους. Ούδέποτε απέτέλεσε άφορμή διακριτικής μεταχειρίσεως εις βάρος θρησκ. μειονοτήτων.
2. Είναι επιβεβλημένη ή αναγραφή, διότι το Σύνταγμα και οι Νόμοι προστατεύουν μόνον «πάσα γνωστή θρησκεία».
3. 'Υπάρχει ο ισχύων Νόμος υπ' αριθ. 1988/1991 ΦΕΚ 189/Β/10-12-1991 ο οποίος στο "Άρθρο 2 § 1, ια' όρίζει ως στοιχείον του δελτίου της ταυτότητος το «Θρήσκευμα». Για ποιό λόγο να αλλάξη ο Νόμος;
4. Το άτομο υποχρεώνεται να δηλώση το θρήσκευμά του εις τας έξης περιπτώσεις κατά τον ειδικόν 'Αναστάσιον Μαρίνον:

α) 'Οσάκις έρωτάται τις περί του είδους της θρησκείας, την οποίαν πρεσβεύει, ένεκεν λόγων μη άποσκοπούντων εις καταπίεσιν της θρησκευτικής του συνειδήσεως ή εις δίωξιν αυτού ως π.χ. όταν έρωτάται τις 1) δια λόγους στατιστικής 2) ή δια λόγους εξακριβώσεως της ταυτότητός του ή 3) όσάκις έκ της άπαντήσεως, την οποίαν πρόκειται να δώση, θέλει έξαρτηθή έννομός τις συνέπεια ως είναι, φέρ' είπειν, ή κατ' άρθρον 1367 Α.Κ. ίερολόγησις του γάμου.

β) 'Οσάκις έρωτάται τις προκειμένου να σχηματισθή γνώμη περί του εάν ώρισμένη θρησκεία είναι «γνωστή», τουθ' όπερ άποτελεί... νόμιμον κατά το Σύνταγμα, προϋπόθεσιν δια την έλευθέραν άσκησιν της λατρείας...»⁽³⁰⁾.

Κατά τον ειδικόν 'Αναστάσιον Μαρίνον είναι υποχρεωτική ή δήλωσις του θρησκεύματος, δεν υπάρχει καν θέμα περί παραβιάσεως της έλευθερίας της θρησκευτικής συνειδήσεως με την άπλή ανεπίδεικτη και κρυφή αναγραφή του θρησκεύματος στην ταυτότητα. Μάλιστα είναι υποχρεωμένος κάθε πολίτης και θρησκευόμενος όχι άπλως να αναγράφη στην ταυτότητα του το Θρήσκευμα, αλλά και ενώπιον αρχών να μην άποκρύπτει το Θρήσκευμά του, αλλά να δηλώνη τούτο και μάλιστα ενώπιον της άστυνομίας να δηλώνη αληθώς και όχι ψευ-

(30) ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΜΑΡΙΝΟΥ, 'Η Θρησκευτική Έλευθερία, Διατριβή... 'Αθήνα 1972 σελ. 106 - 107 έξης. Είς αυτόν παραπέμπει και ο έρμηνευτής του Συντάγματος κ. ΠΕ. Ι. ΠΑΡΑΡΑΣ εν «Σύνταγμα 1975 - CORPUS I», Έκδ. Σάκκουλα 'Αθήνα - Κομοτηνή, 1982 σελ. 211.

δώς το θρήσκευμα για την ταυτότητα. «Το δικαίωμα έκάστου να μεταβάλλη κατ' επανάληψιν και κατά βούλησιν το θρήσκευμα... Δεν δύναται τις όμως να έμφανίζεται ως πρεσβέων θρήσκευμα τι, το όποιον πράγματι δεν πρεσβεύει ως π.χ. δεν δύναται τις να δηλώση εις την άστυνομικήν αρχήν, προς ενημέρωσιν του δελτίου της άστυνομικής του ταυτότητος ότι πρεσβεύει ώρισμένην τινα θρησκείαν, ενώ εν τη πραγματικότητα πρεσβεύει έτέραν. Τοιαύτη έέργεια άποτελεί ψευδή δήλωσιν και προσπάθειαν έξαπατήσεως...»⁽³¹⁾.

δ. 'Η αναγραφή του Θρησκεύματος σύμφωνα με Διεθνείς Συμβάσεις και Έθροπαϊκά Συντάγματα.

1. Διεθνείς Συμβάσεις.

Καμία Διεθνής Σύμβασις δεν άποκλείει, μάλιστα προϋποθέτει, την αναγραφήν του Θρησκεύματος. 'Η άπλή αναγραφή του Θρησκεύματος προϋποτίθεται, για να είναι μία θρησκεία φανερά, γνωστή και προστατευόμενη στην έκδήλωσι και επιτέλεσι των θρησκευτικών καθηκόντων. 'Υπ' αυτήν την προϋπόθεσιν αναγραφής του Θρησκεύματος προστατεύεται ή κάθε θρησκεία και οι όπαδοί της. Σύμφωνοι με το πνεύμα αυτό είναι οι ακόλουθοι Συμβάσεις:

α) Οικουμενική Διακήρυξις των Δικαιωμάτων του άνθρώπου 10 Δεκεμβρίου 1948, "Άρθρον 18 και 19⁽³²⁾.

β) Διεθνές Σύμφωνο περί 'Ατομικών και πολιτικών δικαιωμάτων 19 Δεκεμβρίου 1966, "Άρθρον 18 και 19 § 1 - 4. και 1 - 3⁽³³⁾.

γ) Διεθνής Σύμβασις καταργήσεως φυλετικών Διακρίσεων 7 Μαρτίου 1966, "Άρθρον 2 § 1 α - ε⁽³⁴⁾.

δ) Σύμβασις δια πρόσπισιν των δικαιωμάτων του άνθρώπου και των θεμελιωδών έλευθεριών. 4 Νοεμβρίου 1950, "Άρθρον 9 § 1 - 2⁽³⁵⁾.

2. 'Η Συνθήκη της Εύρωπαϊκής Ένώσεως - Μάαστριχτ δεν άποκλείει αναγραφήν Θρησκεύματος.

α) Τίτλος Ι. Κοινές διατάξεις "Άρθρο Α § [2]. "Άρθρο

(31) ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Ν. ΜΑΡΙΝΟΥ, "Ενθ' άνωτ. σελ. 106 - 107.

(32) Διεθνείς Συμβάσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα, 'Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος, 'Αθήνα 1982, σελ. 26.

(33) "Ενθ' άνωτ. σελ. 56.

(34) "Ενθ' άνωτ. σελ. 88 και 91.

(35) "Ενθ' άνωτ. σελ. 112.

Β [στόχοι] § 1 (36).

Ἡ ΕΟΚ - ΕΚ εἶναι κοντὰ στοὺς λαοὺς «οἱ ἀποφάσεις της λαμβάνονται ὅσο τὸ δυνατόν πιὸ κοντὰ στοὺς πολίτες» (Ἄρθρο Α § [2]).

Ἡ Ἑνωση θέτει ὡς στόχους: «... νὰ ἐνισχύσει τὴν προστασία τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν συμφερόντων τῶν ὑπηκόων τῶν κρατῶν μελῶν...» (Ἄρθρο Β § 1).

β) Τίτλος Ι. Ἄρθρο ΣΤ [ἐθνικὴ ταυτότητα, θεμελιώδη δικαιώματα] § 1. «Ἡ Ἑνωση σέβεται τὴν ἐθνικὴ ταυτότητα τῶν κρατῶν μελῶν, τῶν ὁποίων τὰ κυβερνητικὰ συστήματα βασίζονται στὶς δημοκρατικὲς ἀρχές» (37).

3. Κανένα Εὐρωπαϊκὸ Σύνταγμα δὲν ἀπαγορεύει τὴν ἀπλὴ ἀναγραφὴ τοῦ Θρησκεύματος.

α) Οὔτε ὁ θεμελιώδης Νόμος τῆς Βόννης τοῦ 1949, Ἄρθρον 4 § 1 - 3 (38).

β) Οὔτε τὸ Ἰταλικὸ Σύνταγμα τοῦ 1948, Ἄρθρον 8 (39).

γ) Οὔτε τὸ Πορτογαλικὸ Σύνταγμα 1976/82/89.

δ) Οὔτε τὸ Ἰσπανικὸ Σύνταγμα 1978, Ἄρθρον 16, § 1-3.

Ἡ § 2 τοῦ ἐν λόγω ἄρθρου, μοναδικὴ ἐξαίρεσις οὔτε καὶ αὐτὴ θεμελιώνει ἀπαγόρευσις τῆς ἀναγραφῆς τοῦ θρησκεύματος. «Κανένας δὲν μπορεῖ νὰ ἐξαναγκασθῇ σὲ δηλώσεις ὡς πρὸς τὴν ἰδεολογία του, τὴν πίστη ἢ τὶς πεποιθήσεις του» (40). Οἱ δηλώσεις περὶ θρησκευτικῆς πίστεως εἶναι κάτι πολὺ περισσότερο τῆς ἀπλῆς ἀναγραφῆς στὴν ταυτότητα. Κανένα Σύνταγμα δὲν χαρακτηρίζει ὡς παράβασιν τῆς θρησκ. συνειδήσεως τὴν ἀπλὴν ἀναγραφὴν τοῦ θρησκεύματος στὶς ταυτότητες.

ε. Διὰ τὴν ἀπλὴ ἀναγραφὴ τοῦ θρησκεύματος δὲν παραβιάζει τὴν ἐλευθερίαν τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως.

Ἐνῶ ἡ μὴ ἀναγραφὴ τοῦ θρησκεύματος στὴν ταυτότητα εἶναι ἀντισυνταγματικὴ, διότι δίδει τὸν χαρακτήρα «μὴ γνωστῆς» θρησκείας, σ' αὐτὴν τὴν θρησκείαν, ποὺ οἱ ὁπαδοὶ της

(36) Π. Α. ΔΑΓΤΟΓΛΟΥ, Ἡ συνθήκη τῆς ΕΟΚ... Μάαστριχτ, Ἐκδόσεις Σάκουλα, Ἀθήνα Κομοτηνὴ 1992, σελ. 293 - 294.

(37) Ἐνθ' ἀνωτ. σελ. 296.

(38) ΚΩΣΤΑ Γ. ΜΑΤΡΙΑ - ΑΝΤΩΝΗ Ν. ΠΑΝΤΕΛΗ, Συνταγματικὰ κείμενα, Ἑλληνικὰ καὶ ξένα, Ἐκδ. Α. Σάκουλα, Ἀθήνα - Κομοτηνὴ, 1990, σελ. 643.

(39) Ἐνθ' ἀνωτ. σελ. 683.

(40) Ἐνθ' ἀνωτ. σελ. 718.

δὲν ἀναγράφουν, δὲν δηλώνουν τὸ θρήσκευμά τους, ἡ ἀναγραφὴ τοῦ θρησκεύματος δὲν παραβιάζει, ἀλλὰ βεβαιώνει τὴν θρησκευτικὴ συνείδησι.

Ἐὰν δὲν ἀναγράφῃ στὴν ταυτότητα κάποιος τὸ θρήσκευμά του, ἐνῶ θρησκεύει καὶ ἐκδηλώνει τὸ θρήσκευμά του κρυφά, ἐγείρει ὑποψίες ὅτι ἀποσκοπεῖ σὲ προσηλυτιστικὴ δραστηριότητα.

Ἐὰν παραβιάζεται ἡ θρησκ. συνείδησις τῶν ἐδραίων καὶ παπικῶν καὶ χιλιαστῶν μὲ τὴν ἀπλὴ ἀναγραφὴ τοῦ θρησκεύματος στὴν ταυτότητα, τότε ποίου βαθμοῦ παραβίασις εἶναι ὅχι ἀπλῶς ἡ δήλωσις, ἀλλὰ ἡ ἐκδήλωσις τοῦ θρησκεύματος, τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων μὲ λόγο, ἀκούσματα, ὕμνους ψαλμίματα, κινήσεις τοῦ σώματος τελεουργίες καὶ χάβροι; Ἰδοὺ ἡ ὑποκρισία καὶ τὸ ἀνυπόστατον τῆς προσπάθειας κάποιων νὰ θεμελιώσουν δικαιολογίαν ὅτι παραβιάζεται ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκ. συνειδήσεως μὲ τὴν ἀπλὴ ἀναγραφὴ.

Ἡ ἀπλὴ ἀναγραφὴ δὲν εἶναι δήλωσις καὶ διατυμπάνισις τοῦ θρησκεύματος καὶ δὲν κρύπτει κανένα κίνδυνον. Δὲν ἀποκλείει ἡ ἀπλὴ ἀναγραφὴ τὴν ἔρρησιν ἐκδηλώσεως τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων. Οὔτε ἀποκλείει τὸ δικαίωμα τῆς ἐκουσίας μεταβολῆς θρησκεύματος καὶ θρησκευτικῶν πεποιθήσεων.

5'. Ἀνύπαρκτες Διακρίσεις εἰς τὸν ὅρον τῶν μειονοτήτων τῶν θρησκευτικῶν.

Κανεὶς ποτὲ δὲν κατήγγειλε ἔστω καὶ μίαν διάκρισιν εἰς τὸν ὅρον τῶν θρησκευτικῶν μειονοτήτων. Τὸ λεγόμενον περὶ διακρίσεων εἰς τὸν ὅρον τῶν θρ. μειονοτήτων ἀποτελεῖ ὕβριν κατὰ τοῦ Ἑθνους, κατὰ τῆς Δημοκρατίας, τῆς Δικαιοσύνης τῆς ἐλευθερίας τῆς Πατρίδος μας.

Ὑπάρχουν κάποιοι προβλεπόμενες ἀπὸ τὸ Νόμο διακρίσεις λόγῳ ἐλλείψεως τῶν ἀπαραιτήτων προσόντων ἀπὸ τοὺς ἑτεροδόξους καὶ ἀλλοθρήσκους, ἀφοῦ ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι τὸ 98,20/ο, ὅπως λεπτομερῶς ἀναλύει ὁ κ. Ἀ. Ν. Μαρῖνος ὅπως α) ὁ διορισμὸς καθηγητοῦ θρησκευτικῶν εἰς ἐλληνικὸν Σχολεῖον κλπ. (41). Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ διδάξῃ τὰ θρησκευτικὰ αἰρετικὸς ἢ κακόδοξος καὶ νὰ παραβιάσῃ καὶ ἀλλοιώσῃ τὴν θρησκευτικὴν συνείδησιν τοῦ 98,20/ο τῶν μαθητῶν Ἑλλήνων Ὁρθοδόξων;

(41) ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Ν. ΜΑΡΙΝΟΥ, Ἐνθ' ἀνωτ. σελ. 119 ἐξῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ΔΙΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΑΓΡΑΦΕΤΑΙ ΤΟ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑ ΣΤΙΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ. ΠΟΙΟΙ ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΤΗΣ ΜΗ ΑΝΑΓΡΑΦΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΛΛΑΔΑ

Ὁρθῶς ὁ Νόμος 1988/91 προβλέπει στὸ ἄρθρο 3 § 1 ια' τὸ «Θρήσκευμα» μάλιστα καὶ τὴν Ἰθαγένεια. Πρέπει ὅπωςδὴποτε νὰ παραμείνῃ τὸ Θρήσκευμα, διότι ἀποτελεῖ κατὰ τὴν ἔκφρασι τῶν εἰδικῶν «ἀπαραίτητο προσδιοριστικὸ στοιχείο τῆς ταυτότητος τοῦ ἔθνους».

Ἡ μὴ ἀναγραφή ἢ ἡ προαιρετικὴ ἀναγραφή θὰ ἔχῃ τὶς ἀκόλουθες δυσμενεῖς συνέπειες:

1. Ἀλλοίωσις τῆς ἐθνικοθρησκευτικῆς μας χάρτας κατὰ παράδοξιν τοῦ Συντάγματος. Τὸ Σύνταγμα ὁρίζει: «Ἐπικρατοῦσα θρησκεία ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἡ τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθόδοξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας»⁽⁴²⁾. Εἶναι ἡ Ὁρθόδοξία στὴν Ἑλλάδα τὸ 98,20/o. Πῶς θὰ ἀποδεικνύεται καὶ βεβαιώνεται, ἂν δὲν δηλώνεται στὴν ταυτότητα, γιὰ νὰ ὑπάρχῃ πράγματι «ἐπικρατοῦσα θρησκεία»; Ἀσφαλῶς ἀποσκοποῦν νὰ κτυπηθῇ αὐτὸ τὸ φυσικὸ προσὸν τῆς Ὁρθόδοξίας τὸ 98,20/o.

2. Ἡ μὴ ἀναγραφή τοῦ Θρησκέυματος ἢ ἡ προαιρετικὴ ἀναγραφή δύναται νὰ δώσῃ πλαστὴ εἰκόνα, ὅτι ἡ Ὁρθόδοξία δὲν εἶναι ἡ παμπρωμία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ὅτι ἔχει ἕνα ποσοστὸ ὀλιγώτερον καὶ ἐπομένως κινδυνεύει νὰ ἐξισωθῇ μὲ τὶς ἐλάχιστες μειοψηφίες τῶν θρησκευτικῶν μειονοτήτων.

3. Ἀμφισβήτησις καὶ ἀφαίρεσις ἀπὸ τὸ ἰσχύον Σύνταγμα σὲ κάποια ἀναθεώρησι α) τῆς ἐπικεφαλίδος «Εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος». β) Τοῦ ἄρθρου 3 § 1 - 3 περὶ ἐπικρατοῦσης θρησκείας τῆς Ὁρθόδοξου — Κανόνων — Κειμένου Ἀγίας Γραφῆς. γ) Τοῦ ἄρθρου 16 § 2 περὶ «ἀναπτύξεως τῆς ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς συνειδήσεως»⁽⁴³⁾ τῶν μαθητῶν στὴν παιδεία, δηλαδὴ ἐπὶ πλέον ὑποτίμησις τῆς ἐλληνορθόδοξου ἀγωγῆς.

4. Προοδευτικῶς καὶ δι' ἄλλων ἐνεργειῶν προώθησις τοῦ χωρισμοῦ Ἐκκλησίας - Πολιτείας μὲ κίνδυνο ἢ Ἐκκλησία καὶ ἡ Πολιτεία νὰ εἶναι σὲ διαρκὴ διαμάχη καὶ πόλεμο φθορᾶς χάριν ἄλλοτρίων σκοπῶν καὶ ἐξ αἰτίας καταχθονίων παρεμβάσεων.

5. Κίνδυνος καταργήσεως καὶ τῶν Ἱερῶν Συμβόλων, ὅπως εἰκόνων ἀπὸ τοὺς Δημοσίους χώρους, Σταυρῶν, ἐπιγραφῶν καὶ αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ Σταυροῦ ποὺ ἔμεινε μέσα στὸ πανὶ τῆς σημαίας καὶ αὐτῆς τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας χάριν μίας ἄχρωμης σημαίας τῆς Ε.Ο.Κ.

6. Κίνδυνος καταργήσεως καὶ τοῦ Ἐκκλησιασμοῦ καὶ Θ. Κοινωνίας τῶν μαθητῶν, τῶν Σχολικῶν θ. λειτουργιῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν.

7. Κίνδυνος εἰσχωρήσεως αἰρετικῶν καὶ προπαγανδιστῶν στὰ ἄδυτα τῆς Ὁρθόδοξίας καὶ τοῦ κράτους. Φαντασθῆτε νὰ πέσουν στὰ χέρια ἀπίστων ἢ διδασκαλίας τῶν μαθητῶν στὰ Δημοτικά, τῶν θρησκευτικῶν στὰ Γυμνάσια - Λύκεια, καὶ ἡ φύλαξις ἀρχείων καὶ μυστικῶν τοῦ Κράτους καὶ τοῦ Στρατοῦ στοὺς ἐχθρούς.

8. Διάσπασις τῆς ἐθνικοθρησκευτικῆς ἐνότητος καὶ κλονισμὸς τῆς ὑποστάσεως τοῦ ἔθνους, διότι ἂν χωρισθῇ ὁ χριστιανὸς ἀπὸ τὸν Ἕλληνα, ὁ Ἕλληνας, τὸ Κράτος ἀπογυμνώνεται, ἀποδυναμώνεται, καταργεῖται. Ἑλλήν καὶ ὀρθόδοξος εἶναι μία ταυτότητα καὶ σὲ πανορθόδοξον διάστασι, διότι ἡ Ὁρθόδοξία ἢ ἀληθὴς ἐλληνίζει. Ὅταν ἀρνήσῃ τὸν Ὁρθόδοξον Χριστιανό, ἀρνεῖσαι — καταργεῖς καὶ τὸν Ἕλληνα καὶ τὸ ἐλληνικὸ κράτος.

9. Ἀποχριστοποίησις, ἀποορθοδοξοποίησις τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἡ ἀπλὴ ἀναγραφή Χριστιανὸς Ὁρθόδοξος ἀποτελεῖ ἀφυπνιστικὴν ὑπόμνησιν.

10. Κίνδυνος καλλιέργειας θρησκευτικοῦ συγκρητισμοῦ καὶ πνεύματος ἀρνήσεως ὁμολογίας πίστεως.

11. Κίνδυνος ἀποπροσωποποίησεως τοῦ ἀνθρώπου, διότι ἕνα βασικὸ προσδιοριστικὸ στοιχείο τοῦ εἶναι ἡ θρησκευτικότητά του.

12. Κίνδυνος ἀντιποιήσεως καὶ θρησκευτικῶν ἀξιωμάτων κληρικῶν ἀκόμη χάριν προσηλυτισμοῦ.

(42) Σύνταγμα 1975/1986, ἄρθρον 3.

(43) Σύνταγμα 1975/1986, ἄρθρον 16.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΟΙ ΝΕΕΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ ΩΣ ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Α'

Η ΑΝΑΓΚΗ ΣΦΑΙΡΙΚΗΣ ΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΩΝ

1. Οι ταυτότητες ως πρόβλημα για τους πιστούς και την 'Εκκλησίαν

1) 'Ως πρόβλημα ΕΚΑΜ - 666.

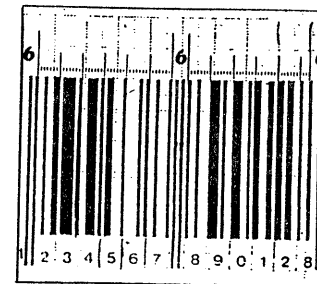
Οί προς έκδοσιν νέες ταυτότητες αποτελούν εκκλησιολογικόν πρόβλημα από το 1986 με τον Νόμον 1599/ΦΕΚ 75/Β/11-6-1986. Ο Νόμος αυτός καθιέρωνε δια του άρθρου 2 τον Ε.Κ.Α.Μ.

Πολλά ελέγχθησαν και εγράφησαν περί Ε.Κ.Α.Μ. - 666. Εύαισθητοποιήθη ή κοινή γνώμη, έγιναν προς την Πολιτείαν 'Υπομνήματα, συνεκροτήθησαν συγκεντρώσεις, συλλαλητήρια, έγιναν πορείες διαμαρτυρίας. Η Πολιτεία άλλοτε καθυσχάζε τον λαόν ότι δεν θα περιέχεται το «666» στις νέες ταυτότητες και άλλοτε με την αλλαγή 'Υπουργού έσωτερικών έτίθετο πάλιν επίσημως το θέμα με δηλώσεις και τηλεοπτικές εμφανίσεις, ότι θα εφαρμοσθή ο Νόμος και θα ισχύση ο Ε.Κ.Α.Μ., ο γραμμωτός κώδιξ και ασφαλώς το γραμμωτό 666.

Κατά την διάρκεια των ετών που διέρρευσαν το u.p.c. (Κώδιξ Παγκοσμίου Προϊόντος) έσφράγισε σχεδόν όλα τα τυποποιημένα προϊόντα. Το u.p.c. αυτό, που ήταν ένα άθωο σύστημα —γραμμωτός κώδικας BAR CODE μεταφραζόμενος σε ένα αριθμό, έλαβε τον χαρακτήρα αντιχρίστου σφραγίδος, όταν έπέβαλαν σ' αυτό, το χάραγμα του αντιχρίστου, τα τρία αριθμητικά «6» ή γραμμωτά «6» με τις λεπτές διπλές γραμμές, που έζέχουν στην αρχή, στο μέσον και στο τέλος.

Οί αντίδράσεις των πολιτών και μάλιστα των πιστών άγνοήθησαν από την Πολιτεία. Το u.p.c. —χάραγμα αντιχρίστου— σαν καταιγίδα πέρασε και έσφράγισε προϊόντα, πρά-

γματα, κόρτες στην χώρα μας και ταυτότητες, πρόσωπα και ζώα σε άλλες χώρες. Οί πιστοί, οί άνθρωποι της 'Εκκλησίας, οί διαθέτοντες κοινόν νούν πάντοτε έλεγαν: τί νόημα έχει αυτό το «666» που έτέθη ως σφραγίδα στο BAR CODE; Γιατί να υπάρχει ο ΕΚΑΜ και ασφαλώς το «666» στις ταυτότητες, που μεταβάλλει τον άνθρωπο από πρόσωπο σε πράγμα u.p.c. και μάλιστα με το χάραγμα του 'Αντιχρίστου;

Πρόδειγμα του'UPC σε πακέτο προϊόντος αγοράς και μεγένθυση που φαίνεται η βασική μέτρα.

Την λύσιν του προβλήματος αυτού έδωσε ο Νόμος 1988/ΦΕΚ 189/Α/10-12-1991 με την κατάργησιν του περί ΕΚΑΜ άρθρου 2 του Νόμου 1599/86. Κατηργήθη και το άρθρον 5 του αυτού Νόμου, που καθιέρωνε ταυτότητα με ΕΚΑΜ για τα ανήλικα παιδιά και έπαυσαν να εκδίδωνται προσωρινές ταυτότητες ανηλίκων μάλιστα μετά την γέννησίν τους και παρήλθεν ο κίνδυνος τα βρέφη να σφραγίζωνται με ΕΚΑΜ και 666 από τη στιγμή της γεννήσεως και μάλιστα πρό του Βαπτίσματος.

'Αλλά δεν ήσυχασε ο πιστός λαός. Πάλιν πρόβλημα προκάλεσε ή ύπ' αριθ. Φ 21385/11246/Φ 421/Β/2-7-1992 'Υπουργική 'Απόφασις του 'Υπουργείου των 'Εσωτερικών με την § 1, 4, ή οποία αναφέρει την «ειδική λευκή λωρίδα... προοριζόμενη να χρησιμοποιηθεί για μηχανική όπτική ανάγνωση». Αυτή ή ρύθμισις, ως γνωστόν, δίδει την δυνατότητα ήλεκτρονικής γραφής ακτίνων λέιζερ και έπομένως δύναται να γράφεται και είναι άόρατος ή γραφή ΕΚΑΜ και 666.

Το μεγαλύτερον πρόβλημα είναι ή έλλιπής ενημέρωσις. Ο πιστός λαός, άκόμη και πρόσωπα της Πολιτείας άγνοούν την ως άνω 'Υπουργικήν άπόφασιν, ή οποία έκτος από την ύποπτην «λευκή λωρίδα» περιέχει και πολλά άλλα άπαρά-

δεκτα, όπως χρώματα «με το σύστημα της Ίριδας», το έμβλημα της αντίχριστης «NEW AGE», «γραμμοκοσμήματα και κείμενα άδρατα», χωρίς να όρίζεται ποία θα είναι αυτά και άλλα άδηλα και κρύφια ως έλέχθη.

Ύπηρε και ή παραπληροφόρησις. Άνεκοινώθη ότι οι νέες ταυτότητες είναι άθώες, ότι δεν περιέχουν ΕΚΑΜ και 666, ενώ δύνανται αυτά να υπάρχουν στην άόρατη γραφή της λευκής λωρίδος ή να υπάρχουν κατ' άλλον τρόπον όπως έλέχθη. Το γεγονός ότι δεν υπάρχει καμμία διαφάνεια στις προδιαγραφές της Ύπουργικής Άποφάσεως και επί πλέον ή αλλαγή Ύπουργών, που καθιστούν μετέωρες τις έκαστοτε καθησυχαστικές υποσχέσεις και δηλώσεις των περι άθωότητος των νέων ταυτοτήτων, επιτείνουν την άγωνία των πιστών και καλούν την Διοικούσα Έκκλησία να αναλάβη την εύθυννη όχι μόνον μελέτης του προβλήματος, αλλά και της καταλλήλου διαφωτίσεως και ενημερώσεως του λαού.

Η Τεχνολογία έχει πολλές δυνατότητες έγγραφής στην κείδικη λευκή λωρίδα με laser. Κανείς δεν μπορεί να έλέγξει τί και πως θα γράφεται. Το φοβερόν όμως είναι ότι σύμφωνα με πληροφορίες από την άρμοδίαν υπηρεσίαν Ταυτοτήτων θα υπάρξη άρχρση πληροφοριών «φακέλωμα» στον Ύπολογιστή. Το φοβερότερον δέ ότι αυτό το Κεντρικόν άρχρion πληροφοριών θα είναι άποκλειστικά στα χέρια ιδιωτών επί τρία χρόνια και μετά θα περιέλθη στο Κράτος. Έρωτώμεν: Άφου φακελώσουν τους Έλληνες και διαρρεύσουν όλα τα στοιχεία προς πάσαν κατεύθυνσιν, τότε θα πάρη το Κράτος τα άρχρεια πληροφοριών στα χέρια του να τα ασφαλίση; Ποία ασφάλεια των προσωπικών στοιχείων λοιπόν έγγυάται το Κράτος; Γιατί παραδιάζεται το Σύνταγμα; Γιατί παραδίδεται ό κάθε πολιτής στην διάθεσι των όποιωνδήποτε άνυπεράσπιστος; Επομένως οδηγούμεθα σε μία έξάρτησι δουλική από το ΘΗΡΙΟΝ ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ. Όλα είναι δυνατά. Οι ιδιωτικές εταιρίες, που θα έχουν στα χέρια τους τις ταυτότητες και τα άρχρεια πληροφοριών επί τρία χρόνια θα φακελώσουν και σφραγίσουν και με το 666.

2) Ός πρόβλημα άναγραφής του Θρησκευματος.

Δεν υπήρξε ή δέουσα ενημέρωσις του πιστού λαού και των υπευθύνων φορέων, Ύπουργείων, Νομικών και άλλων είδικών. Δεν έγινε σοβαρά έρευνα, συζήτησις, άνάλυσις του θέ-

ματος από πλευράς Θεολογικής - Νομικής - Έκκλησιολογικής. Έμονοπώλησαν δυστυχώς την ενημέρωσιν του λαού με έλλιπη πληροφόρησιν άποιοι. Με προκατάληψιν και σκοπιμότητες υπέρ των Θρησκευτικών μειοψηφιών χωρίς λογική, έπιστημονική και νομική έπιχειρηματολογία παρουσίασαν ότι δήθεν παραδιάζεται - κολοβώνεται ή θρησκευτική έλευθερία, ότι ή Πολιτεία δεν πρέπει να λαμβάνη υπ' όψιν της την Έκκλησία, όταν νομοθετή, ότι πρέπει να καταστή ή άναγραφή του Θρησκείματος στις ταυτότητες προαιρετική, ότι δεν πρέπει να είναι ή Όρθόδοξος Έκκλησία κή Έπικρατούσα Θρησκεία εν Έλλάδι⁽⁴⁴⁾, ότι γίνονται διακρίσεις εις βάρος των θρησκευτικών μειονοτήτων και άλλα παρόμοια.

Το πλέον λυπηρόν είναι ότι ή άπουσία της πλήρους ενημερώσεως και της αντιμετώπισεως των άνυποστάτων και νομικώς και συνταγματικώς άδασίμων γνωμών των όχι φίλων προς την Έκκλησίαν άρθρογράφων και όμιλητών έδημιούργησε ψευδείς έντυπώσεις εις βάρος της Έκκλησίας, των Όρθόδοξων και της άληθείας περι των ταυτοτήτων και της άναγραφής του Θρησκείματος, με άποτέλεσμα πολλοί να δέχωνται έπιπολαιώς πεπλανημένως άπόψεις προκατειλημμένων άρθρογράφων ως γνώμονα της άληθείας και να κακίζουν την Έκκλησίαν και τους πιστούς ως φανατικούς και μη συμφώνους προς την νέαν έποχήν.

Άποτέλεσμα όλων αυτών των κατεσκευασμένων σκηνικών και ζυμώσεων εις βάρος της Έκκλησίας ήταν ή έσπευσμένη ένέργεια στο Εύρωπαϊκό Κοινοβούλιο και ή πρόκλησις του άκύρου ως προσκρούοντος προς τα άρθρου της Συνθήκης του Μάαστριχτ, όπως έλέχθη, ψηφίσματος Β 3-0061/93⁽⁴⁵⁾. Ποίος θα ένεργήση για την άκύρωσιν αυτού του ύβριστικού κατά της Έκκλησίας και έθνους ψηφίσματος;

2. Μονόπλευρη ή σφαιρική θεώρησις του προβλήματος;

Το πρόβλημα έχει τουλάχιστον τις δύο αυτές όψεις: Είναι πρόβλημα των ως άνω προδιαγραφών⁽⁴⁶⁾ και άφ' έτέρου πρόβλημα περι της άναγραφής του Θρησκείματος. Είναι άπορίας άξιον, γιατί και σε πολιτικούς, δημοσιογραφικούς

(44) Σύνταγμα 1975/1986 Άρθρον 3 § 1.

(45) PARLEMENT EUROPEEN ATHENES No 092 POOS 27/01/93.

(46) Φ 21385/11246 ΦΕΚ 421/2-7-1992.

καὶ σὲ ἐκκλησιαστικοὺς κύκλους τὸ πρόβλημα παρουσιάσθη μόνον ὡς ζήτημα περὶ τῆς ἀναγραφῆς τοῦ Ὁρθησκειύματος. Γιατὶ μέχρι τώρα τὸ ἐνδιαφέρον ἐστιάζεται μόνον στὸ Ὁρθησκεισμα; Μήπως σκόπιμα ἔγινε αὐτὸς ὁ ἀποπροσανατολισμός, γιὰ νὰ καταναλωθῇ τὸ ἐνδιαφέρον μόνον περὶ τοῦ Ὁρθησκειύματος καὶ ἀγνοηθῇ τὸ ἄλλο θέμα τῶν ἀπαρδεκτῶν προδιαγραφῶν;

Βεβαίως δὲν ἔγιναν καὶ περὶ τοῦ Ὁρθησκειύματος οἱ δέουσες ἐνέργειες, ἀντιδράσεις, ἐνημερώσεις, ὥστε καὶ περὶ τοῦ Ὁρθησκειύματος ἴσως εὐρεθῶμεν πρὸ τετελεσμένου ἀπὸ πλευρᾶς Πολιτείας μὲ ἐσπευσμένην ψήφισιν κάποιας τροπολογίας, ἢ ὁποία θὰ καθιστᾷ τὸ Ὁρθησκεισμα προαιρετικὸν εἰς τὴν ἀναγραφὴν.

Ἐὰν αὐτὸ συμβῇ, ὡς κυκλοφορεῖ εἴδησις, ἢ Ἐκκλησία καὶ ὅλος ὁ ἀγωνιῶν λαὸς θὰ ἀνεχθῇ καὶ δεχθῇ αὐτὴν τὴν ταπείνωσιν καὶ περιφρόνησιν διὰ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ Νόμου 1988/91 χάριν τῶν ὁρθησκευτικῶν μειοψηφῶν; Ἐχομεν τὸ δικαίωμα νὰ σιωπήσωμεν καὶ φιμώσωμεν τὴν φωνὴν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν κραυγὴν τοῦ ἀγανακτισμένου λαοῦ;

Ἐπειτα τί θὰ ἀπαντήσωμεν στὸ λαό, στοὺς ἀγωνιζομένους πιστούς, ὅταν μᾶς εἴπουν: «Δὲν δεχόμεθα τὶς ὑποπτες, ἀπαράδεκτες, ἀντισυνταγματικὲς ταυτότητες τῶν προδιαγραφῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, οἱ ὁποῖες ἀποτελοῦν κίνδυνον διὰ τὸ ἔθνος, τὸν πολίτη, τὸ πρόσωπο καὶ παραβιάζουν μὲ τὰ ἄδεια καὶ κρύφια σχήματα, κείμενα, γραμμοκοσμήματα τὴν ἐλευθερίαν τῆς ὁρθησκευτικῆς μας συνειδήσεως».

Καθῆκον τῆς Ἐκκλησίας εἶναι νὰ λέγῃ παντοῦ, πάντοτε, πρὸς πάντας τὴν ἀλήθειαν, νὰ ἀποφεύγῃ τὴν φαρισαϊκὴν στρουθοκαμηλικὴ μονόπλευρὴ θεώρησι τῶν προβλημάτων, νὰ ρίπτῃ ἀπλετον φῶς καὶ ἐρευνᾷ ὁλόπλευρα ὅλες τὶς πτυχές, νὰ ἐλέγχῃ τὸ ψεῦδος, νὰ ἀπορρίπτῃ πᾶν προσκροῦον πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν. Καθῆκον τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὅλου τοῦ λαοῦ εἶναι νὰ ὑπερασπίζωνται τὰ δικαιώματα τῆς Ὁρθοδοξίας. Δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος ἢ Ἐκκλησία νὰ προδώσῃ τὸ δίκαιόν της, τὴν Ὁρθοδοξίαν της καὶ ἀφήσῃ τὶς προδιαγραφὰς νὰ καταστήσουν τὶς ταυτότητες ἀντίχριστες ἢ ἔστω ὑποπτες καὶ μάλιστα δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ ἀφήσῃ ἢ Ἐκκλησία νὰ τροποποιηθῇ ὁ Νόμος 1988/91 εἰς βάρος Ὁρθοδοξίας καὶ Ἐθνους.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Β '

ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΔΟΧΗΣ ΤΗΣ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΑΝΑΓΡΑΦΗΣ ΤΟΥ ὉΡΘΗΣΚΕΥΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΩΝ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΩΝ

α. Ἐκκλησιολογικαὶ συνέπειαι ἐκ
τῆς προαιρετικῆς ἀναγραφῆς
τοῦ Ὁρθησκειύματος.

1. Κλονισμὸς τοῦ Θεσμοῦ τῆς Ἐκκλησίας.

1) Πτώσις τοῦ κύρους τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ λαοῦ πρὸς αὐτήν.

Ἡ Ἐκκλησία, μάλιστα ἡ Διοικούσα, κρίνεται ἀπὸ τὸν λαόν. Οἱ πάντες ἀναμένουν νὰ δοῦν πῶς ἡ Ἐκκλησία θὰ ἐνεργήσῃ, τί θὰ πῇ, πῶς θὰ τοποθετηθῇ στὸ θέμα τῶν ταυτοτήτων, ἂν πῇ ἄφοβα, ἄνευ συμβιβασμῶν τὴν ἀλήθειαν, ἂν συγκαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν χάριν σκοπιμοτήτων, ἂν σεβασθῇ τοὺς ἀγῶνες καὶ ἀγωνίες τῶν πιστῶν, ἂν γνώμων ἀντιμετωπίσεως τῶν προβλημάτων καὶ λήψεως ἀποφάσεων εἶναι ὁ Χριστός, ἡ ἀλήθεια, ἡ παράδοσις τῶν Πατέρων, τὸ Ὁρθόδοξον ὁμολογητικὸν ἦθος.

Ἐχομεν τὸν Νόμον 1988/91 σύμφωνον πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, ἔχομεν τὸ δίκαιον. Τίποτε δὲν μᾶς ἀναγκάζει νὰ δεχθῶμεν νὰ ἀλλάξῃ ὁ Νόμος εἰς βάρος Ἐκκλησίας καὶ Ἐθνους. Οἱ ἐλιγμοὶ τῆς Πολιτείας δὲν θὰ πρέπει νὰ ἐπηρεάσουν τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἐὰν ἡ Ἐκκλησία, ὡς Διοίξεις, δεχθῇ αὐτὴ τὴν ἀθέμιτην ἀπαίτησι τῆς Πολιτείας —δηλαδὴ τῶν ὁρθησκευτικῶν μειοψηφῶν—, θὰ ὑπάρξῃ μεγάλη ζημία. Θὰ θεωρηθῇ ἀπὸ τὸ 98,2 ο/ο, ἀπὸ τοὺς Ὁρθόδοξους ὅτι δὲν ὑπερασπίζονται τὰ δικαιώματά των, ὅτι θυσιάζονται χάριν τοῦ 1,8ο/ο, μάλιστα μὲ τὴν συναίνεσιν τῆς ἰδίας τῆς Διοικήσεως Ἐκκλησίας. Θὰ ὑπάρξῃ ὡς συνέπεια ἢ ἔλλειψις ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν Ἐπίσημον Ἐκκλησίαν, φθορὰ τοῦ κύρους της, ἀπογοήτευσις τῶν

πιστών, ἀποθάρρυνσις καὶ ἄρνησις ὑπακοῆς σ' αὐτὴν σὲ κά-
θε ἄλλο ἀγωνιστικὸ προσκλητήριον, μὲ γενικὲς ὀλέθριες συν-
έπειες ἀποδυνάμωσιν τῆς Ὁρθοδοξίας ἐν γένει.

Τότε θὰ δικαιολογητῇ ἡ κρίσις τοῦ λαοῦ διὰ τὴν Ἐκ-
κλησίαν ἢ ἤδη ὑπάρχουσα: «Ἡ Ἐκκλησία ἐκκοσμικεύεται,
παίρνει τὰ σχήματα συμβιβασμῶν καὶ συναλλαγῶν, δὲν ἐνδια-
φέρεται γιὰ θέματα πίστεως καὶ οὐσίας παρὰ μόνον γιὰ ἀξιώ-
ματα καὶ κτήματα καὶ περιουσίες». Τί θὰ ἀπαντήσωμεν σ'
αὐτὴ τὴν κατηγορίαν; Δὲν πρέπει νὰ ἀπογοητεύσωμεν τὸν πι-
στὸν λαόν. Πρέπει νὰ τὸν ἐμψυχώσωμεν.

2) Π ρ ό β λ η μ α σ τ ῆ ν Ἑ ν ο ρ ι α κ ῆ Ἐ κ - κ λ η σ ι α σ τ ι κ ῆ ζ ω ῆ τ ῶ ν π ι σ τ ῶ ν .

Ἐὰν γίνῃ δεκτὴ ἡ προαιρετικὴ ἀναγραφὴ τοῦ Θρησκευ-
ματος, θὰ ὑπάρξῃ θέμα ὁμολογίας πίστεως καὶ ἐντάξεως ὁρ-
γανικῆς καὶ παραμονῆς τῶν πιστῶν στὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ
καὶ στὴν Ἑνοριακὴν ἐκκλησιαστικὴν ζωὴν καὶ συμμετοχὴν στὰ
ἅγια Μυστήρια.

Μὲ τὴν προαιρετικὴν ἀναγραφὴν καὶ μάλιστα μετὰ ἀπὸ
ἀρνητικὰς ζυμώσεις καὶ ἄσκησιν προπαγάνδας καὶ εἰρωνείας,
πολλοὶ κυρίως νέοι καὶ ἀμφιταλαντευόμενοι θὰ εὗρεθῶν πρὸ
τοῦ διλήμματος νὰ δώσουν μετὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν «καλὴν ὁμο-
λογίαν»⁽⁴⁷⁾. Θὰ δυσκολευθῶν νὰ εἶπουν μετὰ τοῦ Ἁγίου Πο-
λυκάρπου καὶ τῶν ἁγίων καλλινίκων μαρτύρων τὴν ὁμολογια-
κὴν φράσιν «Χριστιανὸς εἰμι»⁽⁴⁸⁾ καὶ μάλιστα «Ὁρθόδοξος
Χριστιανὸς εἰμι».

Ὅσοι λοιπὸν δειλιάσουν δι' ὁποιοδήποτε λόγον καὶ δὲν
δηλώνουν τὸ θρήσκευμα, αὐτοὶ θὰ ἔχουν ἀρνηθῇ τὴν ὁμολο-
γίαν Χριστοῦ καὶ θὰ ἔχουν τοιοῦτοτρόπως θέσει ἑαυτοὺς ἔξω
ἀπὸ τὸ σῶμα Χριστοῦ, ὅπως οἱ «πεπτωκότες» κατὰ τὴν ἐπο-
χὴν τῶν διωγμῶν. Γιατὶ ἡ Ἐκκλησία νὰ δεχθῇ νὰ ὑποστοῦν
ἔστω οἱ ὀλιγόπιστοι αὐτὴν τὴν δοκιμασίαν καὶ νὰ ἐκτεθῶν
στὸν κίνδυνον νὰ μὴν ὁμολογήσουν τὴν πίστιν εἰς τὸν Χρι-
στόν; Ἐὰν αὐτὸν τὸν πειρασμὸν τὸν προκαλῇ ἡ Πολιτεία
σκοπίμως, ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει κατ' οἰκονομίαν νὰ περιφρου-
ρήσῃ τοὺς ἀσθενεῖς εἰς τὴν πίστιν καὶ ἀφοῦ παιδαγωγήσῃ
αὐτοὺς σύμφωνα καὶ μὲ τὸ παράγγελμα τοῦ Χρυσοστόμου

«Θρέψον ἀθλητὴν τῷ Χριστῷ»⁽⁴⁹⁾, «Χριστιανὸν αὐτὸν ποιή-
σαν»⁽⁵⁰⁾, τότε νὰ ἀφήσῃ νὰ ὑποστοῦν αὐτὴν τὴν δοκιμασίαν.

Ὅσοι ἐν γνώσει ἀρνηθοῦν νὰ ὁμολογήσουν Χριστὸν καὶ
δὲν ἀναγράψουν τὸ «Χριστιανὸς Ὁρθόδοξος» πῶς εἶναι δυ-
νατὸν μὲ ἀλλοτριωμένην ταυτότητα νὰ θεωροῦνται μέλη τοῦ
σώματος τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ μετέχουν στὶς
Συνάξεις καὶ στὰ Ἅγια Μυστήρια; Οἱ ἀρνούμενοι τὴν Χρι-
στιανικὴν τοὺς ιδιότητα ἐκπίπτουν καὶ ἀπὸ τὰ δικαιώματα
τῆς Ἑνοριακῆς ζωῆς.

Ἐπειτα θὰ ὑπάρξουν προβλήματα καὶ στὴν τέλεσιν τῶν
γάμων. Πῶς θὰ γίνῃ ἡ ἱερολόγησις τοῦ γάμου ἄνευ τῆς δηλώ-
σεως τοῦ Θρησκευματος σύμφωνα πρὸς τὸ Ἄρθρον 1367 τοῦ
Α.Κ.; Ἐπίσης πῶς θὰ γίνῃ ἡ κηδεία ἀτόμου, ποῦ δὲν θὰ
φέρῃ ἡ ταυτότητα τὴν ἔνδειξιν Χριστιανὸς Ὁρθόδοξος;

3) Π ε ρ ι θ ω ρ ι ο π ο ῖ η σ ι ς τ ο ῦ ρ ό λ ο υ τ ῆ ς Ἐ κ κ λ η σ ι α ς .

Ἐσχάτως εἴμεθα μάρτυρες μίας ἐπιδιωκομένης ἀποδυ-
ναμώσεως καὶ περιθωριοποιήσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ
ρόλου τοῦ κλήρου καὶ γενικὰ τῆς Ἑλληνορθόδοξου Παραδό-
σεως.

Ἡ ἐνέργεια τῶν θοησκευτικῶν μειονοτήτων, στὴν ὁποία
ἀνταποκρίνεται ἡ Πολιτεία, ἐξυπηρετεῖ αὐτὴν τὴν περιθωριο-
ποίησιν. Ἡ Ἐκκλησία θὰ τὴν ἀποδεχθῇ; Ἐὰν ἡ Πολιτεία
ἐφαρμόσῃ στὸ θέμα τῶν ταυτοτήτων «καισαροπαπισμὸν» καὶ
πεοιφορήσῃ τὴν Ἐκκλησίαν, ὅς γνωρίζῃ καλὰ ὅτι ἡ ζημιω-
μένη θὰ εἶναι ἡ Πατρίδα καὶ αὐτὴ ἡ Πολιτεία. Ἡ ἀλήθεια
εἶναι ὅτι, ὅταν διώκεται ἡ Ἐκκλησία, τότε περισσότερον κρα-
ταιώνεται ἡ πίστις καὶ μεγαλύνεται ὁ Θεός. Τί χρωστáει δ-
μως ἡ Πατρίδα, τὸ ἔθνος νὰ μὴν ἡσυχάζῃ ποτὲ καὶ συνεχῶς
νὰ ταράσσεται καὶ ταλαιπωρῆται;

4) Κ ί ν δ υ ν ο ς ἀ λ λ ο ι ώ σ ε ω ς δ ό γ μ α τ ο ς πί σ τ ε ω ς - λ α τ ρ ε ί α ς .

Ἐὰν μὲ τὴν προαιρετικὴν ἀναγραφὴν τοῦ Θρησκευματος
κάποιοι αἱρετικοὶ καλυφθοῦν, δὲν δηλώσουν τὸ θρήσκευμα

(47) Α' Τιμοθ. 6, 13.

(48) Μαρτύριον τοῦ Ἁγίου Πολυκάρπου, Ἐν «Τὰ μαρτύρια τῶν
ἀρχαίων Χριστιανῶν», Πατερικαὶ Ἐκδ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΠΑ-
ΛΑΜΑΣ» Θεσ/νίκη, 1978, σελ. 112.

(49) Ἰω. Χρυσοστόμου, Περὶ Κενοδοξίας καὶ ἀνατροφῆς τῶν τέ-
κνων, ΕΠΕ 30, σελ. 640.

(50) Ἰω. Χρυσοστόμου, Ὁμιλία 21 εἰς τὴν πρὸς Ἐφ. 1, ΕΠΕ 21,
σελ. 250.

τους και καταλάβουν θέσεις διδασκάλων στα Δημοτικά Σχολεία και Θεολόγων στα Γυμνάσια - Λύκεια και στις Ίερατικές Σχολές, τότε η διδασκαλία του Όρθοδοξου Δόγματος θα μεταβληθεί σε διδασκαλία αϊρέσεων, θα παραβιάζεται η έλευθερία συνειδήσεως των Όρθοδόξων μαθητών, όπως γίνεται τώρα στη Βοσνία, όπου αναγκάζονται «στην υποχρεωτική Ρωμαιοκαθολική κατήχηση χιλιάδες παιδιά Όρθοδόξων σε περιοχές που δεν υπάρχουν πια Όρθόδοξοι ιερείς»⁽⁵¹⁾, διότι τους Όρθοδόξους «Επισκόπους και ιερείς εξώντωσαν ή εξώρισαν και κατέστρεψαν τους Ναούς των».

Είναι προς το παρόν όλίγον συγκρατημένοι οι φανατικοί όπαδοί των έτεροδόξων και των προπαγανδών στην χώρα μας. Δεν παρέλκει όμως οι χιλιαστές στον ANT 1 να χαρακτηρίσουν τα Κατηχητικά ως «προσηλυτισμόν», αν και γνωρίζουν ότι σ' αυτά φοιτούν ελάχιστα παιδιά και μάλιστα όλα Όρθόδοξα. Αύριο θα ζητήσουν να καταργηθούν τα Θρησκευτικά από τα Σχολεία. Θα ζητήσουν την απογύμνωσιν του Σύνταγματος από κάθε προνομιακό στοιχείο υπέρ της Όρθοδοξίας και την κατάργησιν της ανάπτυξεως «της έθνικης και θρησκευτικής συνειδήσεως»⁽⁵²⁾ στα Σχολεία. Θα ζητήσουν και όλα όσα ανέφεραμε στο ειδικό κεφάλαιο και επί πλέον την κατάργησιν του όρκου, την κατάργησιν του Σταυρού, όπου ακόμη έχει μένει.

Επί πλέον οι έβραίοι θα ζητήσουν την άφαίρεσιν των Τροπαρίων, τα όποια στο Τριώδιον⁽⁵³⁾ και στην Παρακλητικήν⁽⁵⁴⁾ έλέγχουν την υποκρισία των και τα έγκλήματα κατά των Προφητών και του Ίησου Χριστού, τον Όποιον έσταύρωσαν. Επί πλέον διάφορες θρησκευτικές μειοψηφίες προς όφελός των θα ζητήσουν να παύσουν να είναι προστατευόμενοι από το Σύνταγμα «οί άποστολικοί και συνοδικοί κανόνες και ιεραί Παραδόσεις»⁽⁵⁵⁾. Θα ζητήσουν να παύση να είναι «Το κείμενον της Αγίας Γραφής αναλλοίωτον»⁽⁵⁶⁾,

(51) Όμιλία Σεβ. Ειρηναίου Μπούλοβιτς, 5/2/93 εις αίθουσαν Τελετών Πανεπιστημίου Αθηνών. Βλέπε και Έφημερίδα «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ» 11/2/1993 σελ. 6 - 7.

(52) Σύνταγμα 1975/1986, Άρθρον 16, § 2.

(53) Βλέπε Τριώδιον, Έκδ. ΦΩΣ, Αθήνα 1967 πδχ σελ. 451. «Ό-λέθθιος σπειρα θεοσυγών πονηρευομένων θεοζιτών συναγωγή...». Γέμει το τριώδιον κυρίως ή Μεγάλη Έβδομάς τοιούτων τροπαρίων.

(54) Βλέπε όμοίως σε κάθε ήχο παρόμοια Τροπάρια, Παρακλητική, Έκδ. ΦΩΣ, Αθήνα 1959.

(55) Σύνταγμα 1975/1986, Άρθρον 3 § 1.

(56) Ένθ' άνωτ. Άρθρον 16 § 3.

για να κυκλοφορούν οι Προτεστάντες και οι έβραίοι κείμενα κατά τα συμφέροντά των άλλωιωμένα.

Είναι σίγουρον ότι θα επιτύχουν οι έχθροι όλες αυτές και άλλες άλλωιώσεις του Δόγματος, της διδασκαλίας και της λατρείας, αν τώρα άλλωιώσουν το Όρθόδοξον ήθος και παύση να είναι αγωνιστικό και όμολογητικό με συμβίβασμους και μάλιστα με τον άπαράδεκτον συμβιβασμόν περί της προαιρετικής άναγραφής του Θρησκευματος.

Έαν το θρήσκευμα γίνη προαιρετικόν, τότε ανοίγει ο δρόμος για την τελείαν κατάργησιν της άναγραφής και από τους θρησκευομένους ακόμη, όπως συμβαίνει με την σημαίαν, την όποιαν ελάχιστοι άναρτούν κατά τις έθνικές έορτές, αν και είναι και νοιώθουν Έλληνες.

2. 'Υποτίμησις της Έκκλησίας στην σχέσηιν της προς την Πολιτείαν, «καισαροπαπισμός».

Οί συνεχείς υποχωρήσεις της Έκκλησίας πρό των πιέσεων της Πολιτείας, οδηγούν στην περιθωριοποίησιν και τελείαν αποδυνάμωσιν της Όρθοδοξίας. Η Πολιτεία για λόγους σκοπιμότητος ίκανοποιούσα τις απαιτήσεις των θρησκευτικών μειοψηφιών θα πλήττη συνεχώς την Έκκλησία και μειώνη το κύρος της και ξεθεμελιώνη την ύπόστασίν της, καθόσον «ένος κακού γενομένου μυρία ξπονται».

Η Έκκλησία θα άνεχθ ή αυτή την φθορά και μάλιστα θα συναινέση; Γνωρίζομεν ότι ο προσηλυτισμός λυμάνεται μόνον την Όρθόδοξον Έκκλησίαν. Δεν θα ύπαρξη κανένας φραγμός στην διάβρωσιν του κύρους της Έκκλησίας, αν ή Διοικούσα Έκκλησία δεν προστατεύση έαυτήν και το ποίμνιόν της.

Η Πολιτεία παραινουμένη πάντοτε από άντιεκκλησιαστικές, άντιορθόδοξες προπαγάνδες θα πιέζη την Έκκλησίαν και θα άλλωιώνη το «σύστημα της νόμω κρατούσης Πολιτείας»⁽⁵⁷⁾ και μεταβάλλη αυτό σε «σύστημα της νόμω τυραννούσης πολιτείας», όποτε ή Έκκλησία θα τυγχάνη συνεχώς πιεστικής μεταχειρίσεως σαν να είναι ένα σωματείο και όχι ή Όλοκληρία του λαού, ή Όρθόδοξη Έκκλησία, το 98,2ο/ο.

Κατ' αυτόν τον τρόπον άλλωιώνεται ή Παράδοσις και ύπατιμάται και το Έπισκοπικό αξίωμα και παύει να είναι ο Έπίσκοπος κοϋτος άρχων και ήγούμενος ύμών (τών πι-

(57) Κων/νου Δ. Μουρατίδου, Σχέσις Έκκλησίας και Πολιτείας, Αθήνα, 1965, σελ. 81.

στών) οὗτος ὑμῶν βασιλεὺς καὶ δυνάστης, οὗτος ὑμῶν ἐπίγειος θεὸς μετὰ θεόν, ὃς ὀφείλει τῆς παρ' ὑμῶν τιμῆς ἀπολαύειν»⁽⁵⁸⁾, καὶ μεταβάλλεται ὁ Ἐπίσκοπος σὲ κρατικό ὑπάλληλο, ποὺ θὰ φοβᾶται ἀκόμη καὶ τὸ ὄριον ἡλικίας. Τότε πῶς θὰ τυγχάνη τιμῆς ὁ Ἐπίσκοπος κατὰ τὸ πρόσταγμα Ἀγίου Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου, «Τίμα μὲν τὸν Θεόν, ὡς αἴτιον τῶν ὅλων καὶ Κύριον· ἐπίσκοπον δέ, ὡς ἀρχιερέα, Θεοῦ εἰκόνα φοροῦντα»⁽⁵⁹⁾;

Πῶς εἶναι δυνατόν ἕνας Μέγας Βασίλειος μόνος νὰ ἀποστομῶνῃ τὸν αὐτοκράτορα καὶ τὸν ἀπεσταλμένον του Μόδεστον καὶ μία ὁλόκληρη Ἱερὰ Σύνοδος τόσων Μητροπολιτῶν νὰ εἶναι διστακτικὴ ἀπέναντι τῆς Πολιτείας καὶ νὰ ἀφήνῃ μόνον τοῦ τὸν λαόν, τὴν Ἐκκλησίαν ἀκέφαλην σὲ κρίσιμον ἀγῶνα; «Ἐκκλησία ἄνευ ἐπισκόπου εἶναι ἐκκλησία ἄνευ ψυχῆς, ἄνευ κεφαλῆς, ἐφ' ὅσον ὁ ἐπίσκοπος εἶναι ἡ ζῶσα εἰκὼν τοῦ Χριστοῦ»⁽⁶⁰⁾.

3. *Ἐγκατάλειψις τοῦ λαοῦ, τῶν Ὁρθόδοξων Πιστῶν*

Ἐὰν συνενδοκῇ ἡ Ἐκκλησία στὸ ἄνοιγμα τῶν ἀσκῶν τοῦ Αἰόλου ἀπὸ τὴν Πολιτεία καὶ τὶς προπαγάνδες, τότε θὰ εἶναι συνυπεύθυνη γιὰ τὴν φθορά, τὴν ὁποία θὰ ὑποστῇ τὸ Ποίμνιον ἀπὸ τὴν προσηλυτιστικὴν μανίαν. Ὁ λαὸς θὰ νοιώθῃ προδομένος. Δὲν χρειάζεται νὰ ληφθοῦν μέτρα ὑπὲρ αἱρετικῶν καὶ ἀλλοθρήσκων. Κανεὶς δὲν ἀπειλεῖ τὶς αἱρέσεις καὶ προπαγάνδες. Ἀντίθετα οἱ Ὁρθόδοξοι πιέζονται καὶ ὑφίστανται προσηλυτισμὸν καὶ γίνονται εὐκόλη λεία λόγῳ τῆς οἰκονομικῆς ἰσχύος τῶν προπαγανδῶν, τῆς μεθόδου καὶ τῶν μέσων, ποὺ χρησιμοποιοῦν ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς ἐλλιποῦς ποιμαντικῆς καλύψεως ἀπὸ πλευρᾶς Ὁρθοδοξίας ἀφ' ἑτέρου.

Ἡ Ἐκκλησία δὲν δύναται νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν λαόν, δὲν δύναται νὰ προδῇ σὲ καμμία συναλλαγή. Ἡ Ἐκκλησία τὸν Χριστὸν προσκυνεῖ καὶ ὄχι τὸν Καίσαρα.

4. *Ἀφ' ἑλληνισμός, ἀποορθοδοξοποιήσις τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους.*

Ὅλη ἡ προπαγάνδα κατὰ τῆς Ὁρθοδοξίας ἔχει ἀντίκτυπο καὶ κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Οἰκουμενικῆς Ὁρθοδοξίας. Στόχος τῶν δυνάμεων τοῦ Πονη-

(58) Διαταγαὶ Ἀποστόλων, Β. XXVI § 4, ΒΕΠ 2, 35.

(59) Ἰγνατίου, Πρὸς Σμυρναίους, IX, ΒΕΠ 2, 315.

(60) Ἀναστασίου Μαρίνου, Δρὸς Δικαίου, Συμβούλου Ἐπικρατείας, Σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, Ἀθήναι, 1984, σελ. 40.

ροῦ εἶναι ἡ Ὁρθοδοξία. Ὅπως ἐδημοσίευσε ἡ Γερμανικὴ Ἐπιθεώρησις «Ντι Βελτ» σὲ ὅλη τὴν προεκλογικὴ ἐκστρατεία τοῦ 1988 στὸ Ἰσραὴλ οἱ ὑποψήφιοι πολιτικοὶ καὶ τὰ κόμματα συνεχῶς ἐπανελάμβαναν: «Μὴν ξεχνιόμαστε. Ὁ ἐχθρὸς μας δὲν εἶναι οἱ Παλαιστίνιοι. Αὐτοὺς τοὺς ἔχουμε ἀπὸ κάτω. Βασικός μας ἀντίπαλος εἶναι ὁ Ἑλληνισμός»⁽⁶¹⁾.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι κάποια LOBBIES, κάποιοι κρύφιοι παρεμβατισμοὶ προκαλοῦν συνεχῶς προβλήματα στὴν Χώρα μας, στὴν Ἐκκλησίαν μας. Θέλουν νὰ ξεθεμελιώσουν τὸ ἔθνος, τὴν ἑλληνικότητα, τὴν Ὁρθοδοξία, ἡ ὁποία σὲ οἰκουμενικὴ κλίμακα ἑλληνίζει.

Ὁ μεγαλύτερος σύγχρονος ρώσος Θεολόγος π. G. FLOROVSKY, γράφει: «Ἕνας μόνον τρόπος ὑπάρχει, διὰ νὰ εἰναι ἡ Θεολογία μας καθολικὴ (Ὁρθόδοξη): Ν ἂ ε ἴ ν α ἰ ἐ λ λ η ν ι κ ῆ . Μόνον ἐν τῷ ἑλληνισμῷ ἡμπορεῖ νὰ εἶναι κανεὶς ἀληθῶς καθολικὸς (Ὁρθόδοξος)»⁽⁶²⁾. Τὰ αὐτὰ ἔλεγε καὶ ὁ Ἰουστίνος Πόποβιτς, τὰ αὐτὰ ἐπαναλαμβάνει καὶ ὁ Εἰρηναῖος Μπούλοβιτς. Παντοῦ οἱ Ὁρθόδοξοι χαρακτηρίζονται καὶ ὡς Ἕλληνες. Παράβαλε καὶ βιβλίον κ. Διακογιάννη⁽⁶³⁾. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἴδωμεν τὴν σωτηρίαν τῆς Πατρίδος μας ἔξω ἀπὸ μίαν διαβαλκανικὴ καὶ Πανορθόδοξη ἔνωση. Ὁ ἀγῶνας τῶν Σέρβων εἶναι ἐνάντια στὴν ψεύτικη Νέα Τάξις πραγμάτων. Ἐμεῖς δὲν πρέπει νὰ μεινώμε ἀπαθείς «Ὁ πῖθ ἀνῶν-δυνος γιὰ μᾶς τρόπος νὰ στηρίζουμε τὸν ἀγῶνα τους εἶναι νὰ κρατᾶμε ψηλὰ τὴν κοινὴ σημαία μας τὴν σημαία τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἡ σημερινὴ θὰ ἦταν οἱ πῖθ ἀνεπείκαιρη ὥρα γιὰ νὰ βγῇ ἡ ὑποχρεωτικὴ ἀναγραφή τοῦ θρησκευματος ἀπ' τὶς ταυτότητες»⁽⁶⁴⁾.

Ἡ μόνη ἐλπίδα γιὰ τὴν οἰκουμενικὴ Ὁρθοδοξία εἶναι ἡ Ὁρθόδοξη Ἑλλάδα, ἡ ὁποία ἔχει τὸ μοναδικὸν προνόμιον νὰ ἔχῃ ὁμοιογένεια ἐθνικοθρησκευτικὴ καὶ 98,20/o εἶναι Ὁρθόδοξοι Ἕλληνες. Προσοχὴ ἡ κάθε ὑποχώρησις γίνεται αἰτία συμφορᾶς. Πρέπει νὰ ἀναπτυχθῇ ἐπιχειρηματολογία ἱκανὴ νὰ πείσῃ τὴν Πολιτεία νὰ ἀποφεύγῃ τὴν ἐναντίωσίν της πρὸς

(61) Βλέπε Ἐφημερίς «ΕΛΕΤΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» 5-11-1988 σελ. 14.

(62) Βλέπε Ἰω. Καλογήρου, Ὁ Κόσμος τῆς Ὁρθοδοξίας, σ. 158, Θεσσαλονίκη, 1968.

(63) Κυριάκου Ἰ. Διακογιάννη, Εἶναι Ἕλληνας Ὁρθόδοξος (= Σέρβος) σφάξτε τον!, Ἀθήνα, 1992.

(64) Σπύρου Π. Ζερβού, Καθηγητοῦ Μαθηματικῶν Παν/μίου Ἀθηνῶν, Νὰ ἀναγράφεται τὸ θρησκεῖμα στὶς ταυτότητες, Ἄρ-θρον ἐν ἐφημ. «Χριστιανική» 11/2/93, σελ. 9.

τὴν Ἐκκλησίαν. Ἐκκλησία καὶ Κράτος εἶναι ἀνεπίτρεπτον χάριν τῶν LOBBIES νὰ συγκρούωνται καὶ ἔτσι νὰ ζημιώνεται ἡ Ὁρθοδοξία καὶ ἡ ἐλληνικότητά μας καὶ κλονίζεται ἡ ὑπόστασις τοῦ Ἔθνους μας.

Πρέπει νὰ μᾶς ἔχη διδάξει τὸ παράδειγμα τῆς Γιουγκοσλαβίας. Ἡ νέα τάξις πραγμάτων ὡς ἀντίχριστο θηρίο κατα-

κερματίζει καὶ καταβροχθίζει τὴν Ὁρθοδοξία. Τὸ ἀντίχριστον τέρας τοῦ Βατικανοῦ σκοπεύει νὰ ἀφανίσῃ τὴν οἰκουμένη Ὁρθοδοξία. Ἡ Πατρίδα μας τώρα εἶναι ὁ στόχος. Ἐτοιμάζουν τὸν διαμελισμὸ καὶ ἀφανισμό της. Ἀποκαλύπτει τὰ σχέδια τῶν μισελλήνων ὁ χάρτης τῆς Εὐρώπης τῆς NATIONAL GEOGRAPHIC SOCIETY τῆς WASHINGTON, Δεκέμβριος 1992. Δίνει τὸ ὄνομα «Μακεδονία» στὰ Σκόπια».

Πρέπει νὰ ἀφυπνισθοῦμε. Ἴδου ποῖα ἀνοσιουργήματα κατεργάζονται εἰς βάρος μας καὶ LOBBIES καὶ οἱ δῆθεν σύμμαχοι. Ἐνώπιον αὐτῆς τῆς ἀλλοτριώσεως τῆς ἐθνικῆς, πολιτιστικῆς καὶ γεωγραφικῆς ἀκόμη ταυτότητός μας πρέπει νὰ ἀλλοιώσωμεν ἀκόμη καὶ τὴν ἀστυνομικὴ μας ταυτότητα;

β. Ἐκκλησιολογικαὶ συνέπειαι ἐκ τῆς ἀποδοχῆς τῶν προδιαγραφῶν περὶ τῶν νέων ταυτοτήτων.

1. Συνειδησιακὸν πρόβλημα τῶν πιστῶν.

1) Ἀμφισβήτησις τῆς αὐθεντικότητος τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐκκλησίας ὡς μία τῶν πολλῶν συμβατικῶν γνωμῶν;

Δὲν δύναται ἡ Ἐκκλησία νὰ κάμῃ τὸν παραμικρὸν συμβιβασμὸν καὶ στὸ θέμα τῶν προδιαγραφῶν τῶν νέων ταυτοτήτων. Ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει νὰ ἔχῃ πάντοτε γνώμονα τὴν ἀλήθεια, τὸν Ἰ. Χριστό. Κάθε παρέκκλισις καὶ συμβιβαστικὴ ἐνέργεια ἐκθέτει τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἐγείρει ὑποψίες καὶ ἀμφισβητήσεις ὅτι δὲν ἀποτελεῖ αὐθεντικὴν τοποθέτησιν καὶ μαρτυρίαν καὶ δὲν ἐκφράζει τὸ ἀποστολοπαράδοτον ἐκκλησιαστικὸν ἦθος τῆς Παρρησίας καὶ ὁμολογίας Χριστοῦ.

Ὅποιαδήποτε συμβιβαστικὴ ἐνέργεια γίνεται ρομφαία, ἡ ὁποία ἀντὶ νὰ πλήξῃ τὴν ἐναντιουμένην παράταξιν, πλήττει τὴν ἴδια τὴν Ἐκκλησίαν. Ὁ λαὸς ἀνησυχεῖ, ἐξηγέρθη, δὲν θὰ δικαιολογήσῃ στὴ συνείδησί του ὑποχώρησιν τῆς Ἐκκλησίας.

Εἶναι δυνατόν νὰ πείσῃ ἡ Ἐκκλησία τοὺς πιστοὺς ὅτι οἱ ταυτότητες τῶν προδιαγραφῶν Φ. 21385/11246/ΦΕΚ 421/Β/2-7-1992 εἶναι ἀθῶες; Ἀφοῦ περιέχουν τόσα ὑποπτα στοιχεία, εἶναι ἀπαράδεκτες.

2) Ὁ πιστὸς λαὸς δὲν δύναται νὰ συμβιβασθῇ μὲ τὴν συνείδησί του κανένα στοιχεῖο ἀπὸ τὰ ἀπαράδεκτα καὶ ἄδηλα καὶ κρύφια τῶν προδιαγραφῶν.

Οὔτε τὰ ὑποπτα γραμμοκοσμήματα, οὔτε τὰ σχήματα καὶ κείμενα τὰ ἄορατα οὔτε τὰ ἄοριστα σχέδια εἶναι παρα-

δεκτὰ στὸν νοῦν ἔχοντα. Προπαντὸς δὲν θὰ ἀνεχθῇ ὁ πιστὸς λαὸς τὸ σύστημα τῆς ἱριδας, τὸ ὁποῖον θὰ προβάλλη ὡς ἔμβλημα τῆς «NEW AGE». Κατὰ CON. CUMBEY, «Τὸ κίνημα τῆς Νέας Ἐποχῆς χρησιμοποιοῖ τὸ οὐράνιο τόξο γιὰ νὰ δηλώσει τὴν οἰκοδόμησι τῆς Γέφυρας τοῦ οὐράνιου τόξου (ΑΝΤΑΗΚΑΡΑΝΑ) ἀνάμεσα στὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν Σατανᾶ, πὺ ὅπως λένε, εἶναι ἡ Ὑπὲρ - ψυχὴ»⁽⁶⁵⁾.

Πῶς θὰ δεχθῇ τέτοια σύμβολα ὁ Ὁρθόδοξος Χριστιανός; Εἶναι δυνατόν ἡ Ἐκκλησία νὰ ἀφήσῃ τὸν λαὸν ἀνυπεράσπιστον νὰ παραβιάζεται ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς του συνειδήσεως κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 13 § 1 τοῦ Συντάγματος μάλιστα, ὅταν τὸ κίνημα τῆς «ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ» ἐκφράζει τὸ 4ον ΡΑ·Ι·Χ;⁽⁶⁶⁾

Πῶς θὰ δεχθῇ ὁ Χριστιανὸς σύμβολον ἀντίχριστης «Γέφυρας τοῦ Οὐράνιου Τόξου», τὸ ὁποῖον «χρησιμοποιεῖται σὰν τέχνασμα ὑπνώσεως... —καὶ καταστροφῆς—. Δὲς τὸ κεφάλαιο 24 τοῦ Ἡσαΐα πὺ λέει ὅτι ἕνας λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο κατέστρεψε τὴ γῆ ὁ Κύριος, εἶναι γιὰτὶ οἱ ἄνθρωποι παρέβηκαν τὶς ἐντολές, ἄλλαξαν τὴ Διαθήκη καὶ ἀθέτησαν τὴν αἰώνια συνθήκη. Τὸ οὐράνιο Τόξο εἶναι τὸ σύμβολο τῆς αἰώνιας συνθήκης, σύμφωνα μὲ τὸ κεφάλαιο ἐννέα τῆς Γένεσεως»⁽⁶⁷⁾. Ὅταν λοιπὸν τὸ οὐράνιο τόξο τῆς ἀντιχρίστου «Νέας Ἐποχῆς» γίνεται «γέφυρα ἀνάμεσα στὸν ἄνθρωπο καὶ στὸν Σατανᾶ», πῶς νὰ μὴν ὀργισθῇ καὶ ὁ λαὸς καὶ ὁ Θεὸς προπαντός; Δὲν βλέπομε παντοῦ τὶς ἀπειλὲς καὶ τὴν ἐρχόμενη καταστροφή; Οἱ ταυτότητες ἅς μείνουν καθαρὲς ἀπὸ ὑποπτα σύμβολα.

2. Ὑποτίμησις τοῦ προσώπου - διαίρεσις τῆς κοινωνίας σὲ ομάδες καὶ ποιότητες φακελωμένων ἀνθρώπων.

Ἡ προβλεπομένη καταχώρισις προσωπικῶν στοιχείων στὴν εἰδικὴ λευκὴ λωρίδα ἀνοίγει ὁδὸν φακελώσεως καὶ ἀλληλοεξοντώσεως τῶν πολιτῶν καὶ διαιρέσεως αὐτῶν σὲ ομάδες ἀντιφρονούντων. Ἀναλόγως τῆς ἐκάστοτε Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἐπιτηδεῶν παρεμβατισμῶν ὅλοι θὰ φακελώνωνται, οἱ ἀριστεροὶ ἀπὸ τοὺς δεξιούς, οἱ δεξιοὶ ἀπὸ τοὺς ἀριστερούς,

(65) CONSTANCE CUMBEY, Ἡ συνομοσία τοῦ Ὑδροχόου, Νέα Ἐποχή - Παγκόσμια Νέα Τάξις, Ἐκδ. Μπαμπῆ, σελ. 7, 219 κλπ.

(66) Ἐνθ' ἄνωτ. σελ. 99 ἐξῆς.

(67) Ἐνθ' ἄνωτ. σελ. 219.

καὶ ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τοὺς ἀντιχρίστους καὶ μισέλληνες χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ καμμία δυνατότητα προστασίας.

Ἡ Ἐκκλησία ἔχει ἀποστολὴ νὰ θεραπεύῃ πληγές, νὰ ἐνῶνῃ τὰ διστωῖα, νὰ συγχωρῇ τοὺς μετανοοῦντας, νὰ μεταμορφῶνῃ ἁμαρτωλοὺς σὲ εἰκόνες Θεοῦ, νὰ σβήνῃ παραπτώματα καὶ ἐγκλήματα καὶ κυρίως χωρὶς καμμία διάκρισι νὰ ἐνῶνῃ τὸν λαὸ μὲ ἀγάπη καὶ ἀδελφοσύνη. Δὲν εἶναι δυνατόν ποτὲ ἡ Ἐκκλησία νὰ δεχθῇ διαίρεσι τοῦ λαοῦ σὲ κατηγορίες καὶ ποιότητες καὶ φακελώματα.

3. Σάλος σχίσμα στὴν κοινωνία - Ἐκκλησία - Οἰκογένεια.

1) Σχισματικὲς τάσεις στὶς σχέσεις πιστῶν καὶ Ἐκκλησίας.

Ἐὰν ἡ Ἐπίσημος Ἐκκλησία δὲν ἀντιδράσῃ στὴν αὐθαίρεσίᾳ τῆς Πολιτείας καὶ προτιμήσῃ τὴν κακὴν ὁμόνοιαν, πολλοὶ θὰ μείνουν μακρὰν τῆς Ἐκκλησίας λεῖα προσηλυτισμοῦ. Ἄλλοι θὰ στραφῶν στὸ παλαιὸ ἡμερολόγιο, διότι αὐτὸ κάμει συνεπῆ ἀγῶνα κατὰ ταυτοτήτων, καὶ δὲν θὰ δεχθοῦν «τὴν κακὴν ὁμόνοιαν», τὸν συμβιβασμὸν μὲ τὴν Πολιτείαν, προτιμώντες τὴν ἀποκήρυξιν καὶ διάλυσιν «τῆς κακῆς εἰρήνης»⁽⁶⁸⁾ χάριν τῆς Εἰρήνης τοῦ Χριστοῦ, ἐπιλέγοντες τὸ κατ' αὐτοὺς «τοῦτο τὸ ἐπαινετὸν σχίσμα»⁽⁶⁹⁾.

Ὑπάρχουν Ἐκατοντάδες σύλλογοι καὶ σωματεῖα⁽⁷⁰⁾ πὺ ἀγωνίζονται κατὰ τῶν ταυτοτήτων καὶ δὲν δέχονται κανένα συμβιβασμὸν. Ὑπάρχει μάλιστα καὶ ἡ ἐξέγερσις τῶν Ἱερῶν Μονῶν Ἀγίου Ὁρους, ὅπως ἀποκαλύπτει ἡ σχετικὴ Ἐπιστολὴ των⁽⁷¹⁾. Ἐὰν ἀγνοηθοῦν ὅλοι αὐτοὶ οἱ παράγοντες, τί ἔχει νὰ γίνῃ σ' αὐτὸν τὸν τόπο;

(68) Ἰσιδώρου Πηλουσιώτου, Ρ.Γ. 78, 924 D.

(69) Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας, Ρ.Γ. 124, 52 B.

(70) Π.δ.χ. ΠΕΘ Ἀριθ. Πρωτ. 7/12-2-1993. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΩΤΟΒΟΤΑΙΑΣ ΣΤΑΛΛΟΓΩΝ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΤΗΣΙΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ 1599/1986.

(71) ΙΕΡΑ ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ, Ἐπιστολὴ πρὸς Ἐξοχωτάτους κ.κ. 1. Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, 2. Πρόεδρον τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, 3. Ἐκτελεστικὴν Ἐσσωτερικῶν, 4. Ἐκτελεστικὴν Ἐξωτερικῶν Ἀριθ. Πρωτ. Φ. 2/8/99 Ἐν Ἀγίῳ Ὁρει τῇ 6/19-2-1993.

Ἡ Ἱερὰ Κοινότης τοῦ Ἀγίου Ὁρους μὲ παρρησίαν ἀπευθύνεται πρὸς ἀρμοδίους καὶ λέγει:

«1. Θεωροῦμεν ἀπαράδεκτον καὶ ἀντισυνταγματικὴν τὴν προαιρετικὴν ἀναγραφὴν τοῦ θρησκευματος εἰς τὰ δελτία ταυτότητος, ὡς προσβάλλουσιν τὴν θρησκευτικὴν συνείδησιν τοῦ 98,20/ο τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος. Δεδομένου δὲ ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία προστατεύεται ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος ὡς «ἐπικρατοῦσα θρησκεία», εἶναι πασιφανὲς ὅτι ἡ ἐν λόγω ρύθμισις ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ ἀνοιχθοῦν πλεῖστοι ὅσοι καὶ ἄδηλοι ἐπὶ τοῦ παρόντος «κερκόπορτοι» εἰς «γνωστάς» καὶ «μὴ γνωστάς θρησκείας» διὰ τὴν ἐκπόρθησιν Ἐκκλησίας καὶ Κράτους.

Ἡ ὑποχρεωτικὴ ἀναγραφὴ τοῦ θρησκευματος εἰς τὸ δελτίον ταυτότητος ὄχι μόνον δὲν παραβιάζει τὴν θρησκευτικὴν συνείδησιν, ἀλλὰ τοῦναντίον τὴν προστατεύει...

2. Διερωτώμεθα διατὶ μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος ἡ ἔκδοσις νέων μηχανογραφημένων ταυτοτήτων διὰ τὸ σύνολον τοῦ ἐνηλίκου πληθυσμοῦ, ἐνῶ ἐξ ἡμερῶν μέλη αὐτῆς (Ἀγγλία, Ἰρλανδία, Ὀλλανδία, Δανία, Γαλλία, Πορτογαλλία) ἡρνήθησαν νὰ ἐκδώσουν τοιαύτας καὶ τρεῖς ἐξ αὐτῶν (Ἀγγλία, Ἰρλανδία, Δανία) δὲν ἔχουν καὶ ὑπογράψει τὴν συνθήκην SHENGEN, διὰ τῆς ὁποίας λέγεται ὅτι ἐπιβάλλονται αἱ νέαι ταυτότητες;

3. Διατὶ ἡ Κυβέρνησις κωλυσιεργεῖ καὶ δὲν ψηφίζει εἰσέτι τὸν περίφημον νόμον «περὶ προστασίας τοῦ πολίτου ἀπὸ τὰ ἠλεκτρονικὰ μέσα», τὸν ὁποῖον — εἰρήσθω ἐν παρόδῳ — συνιστᾷ καὶ ἡ Εὐρωπαϊκὴ Κοινότης εἰς τὰς χώρας μέλη της;

4. Διατὶ εἰς ἐν τοιοῦτον πελῶριον κοινωνικὸν ζήτημα, διὰ τὸ ὁποῖον εἶναι γνωστὰ αἱ ἀπὸ ἐπταετίας ἀνησυχίαι καὶ κινητοποιήσεις τοῦ εὐσεβοῦς ἑλληνικοῦ λαοῦ, δὲν ἀκολουθεῖται ἡ ὁδὸς τῆς δημοκρατικῆς διαφανείας καὶ συναινέσεως (ὡς τοῦτο γίνεται διὰ πλεῖστα ἄλλα ἡσσονος σημασίας θέματα), ἀλλὰ τοῦναντίον κυριαρχεῖ κρυψίνοια, ἀσάφεια καὶ αἰφνιδιασμός κατὰ τὴν ψηφίσιν τῶν νομοσχεδίων καὶ τὴν ἔκδοσιν τῶν σχετικῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων;

5. Ἡ μηχανογράφησις τῶν νέων ταυτοτήτων,

ἔστω καὶ χωρὶς ΕΚΑΜ καὶ μὲ ἐψηφισμένον τὸν νόμον «περὶ ἠλεκτρονικῶν μέσων», οὐδόλως ἀπομακρύνει τὸν κίνδυνον τῶν καταχρήσεων εἰς ἕαρος τῶν προσωπικῶν ἐλευθεριῶν τοῦ πολίτου, ὡς τοῦτο εἰδημόνως καταγγέλλει ἡ Ἑνωσις Προγραμματιστῶν Ὑπολογιστῶν (ΕΠΥ) καὶ λίαν εὐφυῶς ἀντιλαμβάνεται τὸ ἥμισυ τῆς Εὐρώπης ἀνθιστάμενον εἰσέτι ἀποφασιστικῶς εἰς τὰς νέας ταυτότητας. Διατὶ τοῦτο δὲν ἔγινεν εἰσέτι μάθημα καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα; Διατὶ ἀφήνεται νὰ μεταχειρίζονται τὸ λίκνον τῆς δημοκρατίας ὡς τριτοκοσμικὴν χώραν;

6. Διατὶ ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ νὰ ἀνοίξῃ ἐν νέον ἐσωτερικὸν μέτωπον ἐν καιρῷ λίαν ἐπαχθοῦς λιτότητος καὶ εἰς στιγμὰς λίαν κρίσιμους διὰ τὰ λεγόμενα ἐθνικὰ θέματα; Μήπως ὑποτιμᾷ τὸ πλῆθος τῶν ἐνδιαφερομένων; Ἐλπίζομεν νὰ μὴν εἶναι πλέον ἀργά, ὅταν συνειδητοποιήσῃ τὸ λάθος της.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, Ἐξοχώτατε, παρακαλοῦμεν νὰ σεβασθῇτε τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, τὴν θρησκευτικὴν του συνείδησιν, τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν παράδοσίν του καί:

- A) νὰ ἀποσύρῃτε τὴν προωθουμένην τροπολογίαν περὶ προαιρετικῆς ἀναγραφῆς τοῦ θρησκευματος εἰς τὰς ταυτότητας
- B) νὰ ἀκυρώσῃτε ἐντελῶς τὸν νόμο 1599/1986 καὶ νὰ ἀφήσῃτε νὰ ἰσχύουν αἱ παλαιοῦ τύπου χειρόγραφοι ἀστυνομικαὶ ταυτότητες, ἀναγραφομένου εἰς τὸ ἐξῆς τοῦ ὀνοματεπωνύμου καὶ μὲ λατινικοὺς χαρακτήρας, ἐφ' ὅσον τοῦτο κρίνεται ἀπαραίτητον.

Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ αἷτημα ἡμῶν τοῦτο δὲν γίνῃ ἀποδεκτόν, δηλοῦμεν εἰς Ὑμᾶς προκαταβολικῶς ὅτι τὸ Ἅγιον Ὄρος δὲν θὰ δεχθῇ νὰ παραλάβῃ τὰ νέα δελτία ταυτότητος, ἐνῶ παραλλήλως θὰ διαφωτίσῃ ἀναλόγως τὸν πιστὸν λαόν καὶ ὁμοῦ μετὰ τῆς Ἐκκλησίας θὰ ἡγηθῇ τῶν δικαίων ἀγώνων καὶ διαμαρτυριῶν του διὰ τὸ ἐν λόγω ζήτημα».

- 2) Σ τ α σ ι α σ τ ι κ ῆ ς τ ᾶ σ ε ι ς τ ῶ ν π ο λ ι τ ῶ ν π ρ ὸ ς τ ὸ κ ρ ᾶ τ ο ς .

Πῶς θὰ ὑπακούσουν στὸ κράτος οἱ πολῖτες, ὅταν περιφρονούνται σὲ θέματα πίστεως; Μήπως οἱ πολῖτες εἶναι ὑπο-

χρεωμένοι μόνον να πληρώνουν φόρους και να υπακούουν στα κελεύσματα της Πολιτείας και, όταν το καλέσει ή ανάγκη να δίνουν το παρόν στους αγώνες και στις θυσίες και να προσφέρουν τα πάντα, χωρίς να απολαμβάνουν ούτε του δικαιώματος να μη παραβιάζεται ή ελευθερία της θρησκευτικής των συνειδήσεως; Δεν έχουν δικαιώματα οι Έλληνες πολίτες, οι Όρθόδοξοι Χριστιανοί; Δικαιώματα έχουν μόνον τα LOBBIES; Είναι δυνατόν να διατάζουν μειοψηφίες και να εκτελούν διαταγές και Πολιτεία και Έκκλησία και ό υπερέφανος Έλληνικός λαός;

Μήπως φοβούμεθα ότι οι θρησκευτικές μειοψηφίες θα πούν τώρα στα Σκόπια να μάς κλέψουν και το όνομα και τα σύμβολα τα Έλληνικά και την Ιστορία και τον Πολιτισμό, για να επικαλεσθώμεν δήθεν Έθνικόν κίνδυνον και υποχωρήσωμεν στο θέμα των ταυτοτήτων; Η υποχώρησις στο θέμα ταυτοτήτων είναι ένας άλλος μέγας Έθνικός κίνδυνος. Έπειτα τόνον θα μάς σεβασθούν και οι θρησκευτικές μειοψηφίες, όσον μάς σεβάσθησαν και μάς σέβονται οι Κύριοι της ΕΟΚ, οι όποιοι, άφου πήραν την ύπογραφήν μας για την διάλυσιν της Γιουγκοσλαβίας με αντάλλαγμα τούς τρείς όρους για τα Σκόπια, μετά την τραγωδία της διαλύσεως της Γιουγκοσλαβίας κανένα όρο δεν σέβονται και μάλιστα κατέστησαν ίκανόν το Κράτος των Σκοπίων να μάς θέτη αυτό όρους, να ρυθμίζει αυτό τις εξελίξεις και να προδιαγράφονται για την Ελλάδα οι εξελίξεις τραγικές όπως και στην Γιουγκοσλαβία...

Είναι δυνατόν λοιπόν ένώπιον αυτής της πραγματικότητας, ή όποια έγκυμονεί μεγίστους κινδύνους, να άνεχθώ ό Έλληνικός λαός άκόμη και μίαν άλλην ταπεινώσιν, μαζί με τις Έθνικές ταπεινώσεις, τον έξευτελισμόν τουτόν, να μάς ρυθμίσουν τα LOBBIES άκόμη και τις ταυτότητές μας;

Άς φροντίση ή Πολιτεία να λύση τα μεγάλα Έθνικά - κοινωνικά - οικονομικά - εκπαιδευτικά - και άλλα προβλήματα και άς άφήση τις ταυτότητες όπως έχουν. Τί θα κερδίση ή Πολιτεία άπό ήλεκτρονικές ή μηχανογραφημένες ταυτότητες και μάλιστα με το φακέλωμα των πολιτών; Άν έξοργίση τόν λαόν ή Πολιτεία, άς γνωρίζη ότι ό λαός δεν κάμπτεται σε θέματα πίστewς και άξιοπρεπείας. Δεν έχει δικαίωμα ή Πολιτεία να ταλαιπωρή τόν φιλήσυχο και φιλειρηνικό λαό άκόμη και για τις ταυτότητες. Φθάνουν τα τόσα συλλαλητήρια, οι καταλήψεις, οι έμπρησμοί, οι στάσεις, οι άτέλειωτες διαμαρτυρίες έξ αίτίας της φτώχειας, των άπολύσεων, της άνεργείας, της άδικίας κλπ. Όσάκις ό Καίσαρας έναντιώθηκε στο λαό σε θέματα πίστewς έφερε καταστροφή.

3) Διχασμός στην «κατ' οίκον Έκκλησίαν», την οικογένειαν.

Δέν είναι άρκετόν ότι με τα τόσα προβλήματα της συγχρόνου έποχής ή οικογένεια σχεδόν διελύθη και θριαμβεύει ή πορνεία ή μοιχεία, ή άποφυγή της τεκνογονίας, ή ύπογεννητικότητας, το δημογραφικόν πρόβλημα, ό γεροντισμός και ό άφανισμός του Έλληνικού Έθνους; Πρέπει άκόμη και νέον πλήγμα να καταφερθή κατά της οικογενείας έξ αίτίας των ταυτοτήτων;

Πώς θα όμονοούν τα μέλη της οικογενείας, όταν θα διχάζονται στο θέμα της άποδοχής των νέων ταυτοτήτων και άλλα μέλη, ό σύζυγος ή ή σύζυγος ή τα παιδιά θα παίρνουν ταυτότητα και άλλα μέλη δεν θα δέχονται ούτε και με άπειλην θανάτου να πάρουν ταυτότητα ύποπτη ή και άντίχρηστη, με ΕΚΑΜ άόρατο και με όρατά και άόρατα άπαράδεκτα σχήματα και σύμβολα και έμβλήματα, όπως έλέχθη πολλάκις όπου ό λόγος περί των προδιαγραφών των νέων ταυτοτήτων;

Πολλές γυναίκες άυστηρών άρχών λέγουν μέσα στον προβληματισμόν τους: «Τί θα κάνω, άν ό άνδρας μου πάρη την άντίχρηστη ταυτότητα; Πώς θα συζήσω με ένα που δέχεται το χάραγμα του Άντιχρίστου; Πρέπει να χωρίσω;». Παρόμοια λέγουν και άνδρες ή όποιαδήποτε μέλη πιστών οικογενειών.

Είναι σοβαρόν πρόβλημα συνειδήσεως. Η οικογένεια θα έχη ένα άκόμη σοβαρόν πρόβλημα. Άν κάποιος μέλος δεν δεχθή ταυτότητα και δεν έχη πλέον δυνατότητα εργασίας, μισθοδοσίας, συντάξεως κλπ., τότε τα άλλα μέλη θα του λέγουν: «δεν μπορούμε να σε τρέφωμε και να καλύπτωμε τις δαπάνες σου». Πόσα προβλήματα άνοίγει το θέμα των ταυτοτήτων!

Μήπως πρέπει να καταλάβη ή Πολιτεία ότι δεν είναι σωστό, έξ αίτίας κάποιων παρεμβατισμών θρησκευτικών μειονοτήτων ή «κατασκευαστών» Προδιαγραφών ταυτοτήτων, να γίνεται έφαρμογή των στίχων της Άποκαλύψεως «...και ίνα μή τις δύνηται άγοράσαι ή πωλήσαι εί μη ό έχων το χάραγμα, το όνομα του Θηρίου ή τόν άριθμόν του όνόματος αυτού»(72);

(72) Άποκ. 13, 17.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

1. Οί νέες ταυτότητες αποτελούν σοβαρόν πρόβλημα. Δέν μᾶς πείθει καμμία υπόσχεσις τῆς πολιτείας καὶ καμμία δήλωσις ὅτι οἱ ταυτότητες καὶ οἱ κάρτες εἶναι ἀθῶες. Ὅπου ὑπάρχει εἰδικὴ λωρίδα, γραφὴ μὲ ἀκτίνες λέιζερ καὶ ἀνάγνωσις μὲ εἰδικὰ ὀπτοηλεκτρικὰ μηχανήματα (ἄρθρον 1, § 4 Ἀπόφ. Ὑπουργοῦ Φ. 21385/11246), τόσο δὲ μᾶς πείθουν ὅτι δέν ὑπάρχει ΕΚΑΜ καὶ 666, ὅσον ὅτι δέν ὑπάρχει λιθάνισμα τοῦ διαβόλου στὴν τηλεόρασι. Ὅταν βλέπουμε καθημερινὰ τὸν σατανισμό καὶ στὰ δημόσια κανάλια T.V., νομίζουν ὅτι δὲ μᾶς πείσουν ὅτι δέν γράφεται ἀόρατα μὲ τὶς ἀκτίνες λέιζερ ἢ κατ' ἄλλον τρόπον ὁ ΕΚΑΜ καὶ τὸ 666; Ὁ ἐλληνικὸς λαὸς δέν εἶναι πλέον ἀφελής.

2. Ἀκόμη καὶ ἂν εἶπουν ὅτι θὰ γίνῃ νόμος προστασίας ἀπὸ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν πληροφοριῶν τῶν μαγνητικῶν λωρίδων κανεῖς δέν πιστεύη πλέον οὔτε στὴν ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου οὔτε στὴν ἀποτελεσματικότητά του. Τίποτε δέν προστατεῖ τὸν πολίτη ἀπὸ τὴν κλοπὴ τῶν στοιχείων. Ἐπειτα κανεῖς δέν δέχεται ΕΚΑΜ - Φακέλωμα. Τί νὰ εἰπώμεν δὲ διὰ τὴν ἐπὶ τρία χρόνια παράδοσιν ταυτοτήτων καὶ ἀρχείων προσωπικῶν σὲ ἰδιῶτες;

3. Ἄς παραδειγματισθῇ ἡ Ἑλλάδα ἀπὸ τὶς χώρες τῆς ΕΟΚ ποὺ δέν ἔχουν οὔτε ΕΚΑΜ οὔτε καὶ ταυτότητα.

4. Δέν θὰ εἶναι ἀνεκτὴ ἀπὸ τὸ λαὸ στέρησι τῶν δικαιωμάτων συναλλαγῶν καὶ ταξιδίου στὶς χώρες ΕΟΚ, ἐπεὶ δὲ δέν θὰ δεχθῇ τὶς νέες ταυτότητες, οἱ ὁποῖες εἶναι ἀντισυνταγματικές, παράνομες, ἐπικίνδυνες γιὰ τὸ πρόσωπο καὶ γιὰ τὴν ψυχσωματικὴν τοῦ ἀκόμη ζωὴ καὶ ἀσφάλεια.

5. Θὰ κυκλοφοροῦμε στὴν ΕΟΚ ὅπως καὶ οἱ πολῖτες τῆς ΕΟΚ ἄνευ ΕΚΑΜ καὶ μάλιστα ὅπως οἱ Ἕλληνες, Ἰρλανδοί, Σουηδοί, Ὁλλανδοί, Δανοί, οἱ ὁποῖοι δέν ἔχουν

καμμία ταυτότητα. Ἐπομένως μὴν λήη κανεῖς ψέματα ὅτι ἡ ΕΟΚ ζητᾷ ἠλεκτρονικὴ ταυτότητα καὶ φακέλωματα.

6. Ἡ ταυτότητα τῶν προδιαγραφῶν Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Νόμου 1599/86 ποὺ δέν κατήργησε ὁ Νόμος 1988/91 εἶναι ἀπαράδεκτη, προσβάλλει τὴν ἀξιοπρέπεια τοῦ λαοῦ καὶ παραβιάζει τὰ συνταγματικὰ του δικαιώματα καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς ὀρησκευτικῆς του συνειδήσεως.

7. Ἡ νέα ταυτότητα λοιπὸν ὥς τόσο ἀπαράδεκτη καὶ ἐπικίνδυνη, ὁμοίως καὶ ἡ παρόμοια κάρτα κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων μὲ ΕΚΑΜ καὶ 666 ἀπορρίπτεται ἀμετάκλητα.

ΕΠΙΛΕΓΟΜΕΝΑ

Ἡ Πολιτεία, ὅταν νομοθετῇ, νομοθετεῖ ὡς ἐντολοδόχος τοῦ Ὁρθοδόξου ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι κατὰ τὸ 98,20/o τῆς Ἐκκλησίας λαὸς καὶ ἐπομένως ὀφείλει ἡ Πολιτεία νὰ ἐκφράζῃ τὰ συμφέροντα αὐτοῦ τοῦ λαοῦ, πού εἶναι ταυτοχρόνως καὶ τῆς Ἐκκλησίας δίκαια. Δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ τροποποιηθῇ ὁ Νόμος 1988/91 ὡς πρὸς τὸ Θρήσκευμα. Οὔτε εἶναι δυνατόν νὰ γίνουν οἱ ταυτότητες βάσει τῶν Προδιαγραφῶν Φ 21385/11246.

Ἡ Ἐκκλησία δὲν ἐκκοσμικεύεται δὲν παίρνει τὰ σχήματα πολιτείας, συμβιβασμοῦ καὶ συναλλαγῆς. Εἶναι ἀπαράδεκτα γιὰ τὴν Ἐκκλησία καὶ τὸ προαιρετικὸ θρήσκευμα στὶς ταυτότητες καὶ οἱ προδιαγραφὲς αὐτῶν, διότι δὲν ἐξυπηρετοῦν οὔτε τὸν πολίτη οὔτε τὸ ἔθνος καὶ μάλιστα ἀποτελοῦν μεγάλην ἀπειλὴν ἐθνικὴν καὶ Ἐκκλησιαστικὴν.

Ἡ Πολιτεία ἀπὸ λανθασμένη ἐκκλησιολογικὴ ἀντίληψι μεταχειρίζεται τὴν Ἐκκλησία ὥσάν νὰ εἶναι σωματεῖο, μερίδα τοῦ λαοῦ. Ἀλλὰ ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ παμφηρία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, εἶναι «ἡ λαϊκὴ κυριαρχία» οὔσα τὸ 98,20/o τοῦ λαοῦ καὶ ἀποτελοῦσα τοῦλάχιστον ὡς ὁλοκληρία τοῦ λαοῦ «τὸ θεμέλιον τοῦ πολιτεύματος»⁽⁷³⁾. Ὀφείλει ἡ Πολιτεία νὰ σέβεται «τὴν λαϊκὴν αὐτὴν κυριαρχίαν», ἡ ὁποία ταυτίζεται μὲ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἐκ τῆς ὁποίας προέρχεται καὶ ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Κυβέρνησις. Εἶναι δικαίωμα τῆς Ἑλλάδος νὰ ἔχῃ ὑποχρεωτικὴν ἀναγραφὴν τοῦ Θρησκευάματος στὴν ταυτότητα. Ἡ Δανία ἐπίσης ἀναγράφει τὸ Θρήσκευμα ὑποχρεωτικῶς. Ἡ ΕΟΚ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ πιέσῃ, μόνον ἐμᾶς χάριν τῶν

Θρησκευτικῶν μειονοτήτων.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ Πολιτεία νὰ ἀγνοήσῃ αὐτὴ τὴν πραγματικότητα, «τὴν λαϊκὴν κυριαρχίαν», ἡ ὁποία εἶναι φυσικὸν προνόμιον τῆς Ἐκκλησίας. Πάντοτε ἡ Ἐκκλησία ἦταν βοηθός, συμπαραστάτης, πρωταγωνιστής, πρωτοπόρος στοὺς ὠραίους ἀγῶνες ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ μόνη ἐγγύησις τῆς Ἐνότητος τοῦ λαοῦ, τοῦ Ἑθνους. «Ὅποιον ἐπὶ τοῦ σώματος ἔστιν ἰδεῖν πολλῶν ἀριθμουμένων μελῶν τὰ σύμπαντα (μέλη) ἐν καλεῖται καὶ ἔστι σῶμα· καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος καὶ Ἐκκλησία, πολλοὶ τὸν ἀριθμὸν ὄντες ἄνθρωποι, ὡς ἐν ὄντες πᾶγμα τῇ μιᾷ κλήσει καλοῦνται καὶ προσαγορεύονται...»⁽⁷⁴⁾.

Χρειάζεται συνεργασία, ἀλληλοπεριχώρησις Ἐκκλησίας - Πολιτείας, ἀλληλοὑποστήριξις καὶ ὄχι ἐναντιώσεις καὶ διαμάχη μάλιστα κατὰ τὴν παρούσαν περίστασιν τῶν μεγάλων ἐθνικῶν κινδύνων. Ἡ Πολιτεία δὲν ἐπιτρέπεται νὰ νομοθετῇ ἐρήμην τῆς θελήσεως τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Πολιτεία ἔρχεται καὶ παρέρχεται, ἡ δὲ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Εἶναι ἐπιταγὴ τῶν καιρῶν ἡ ἐνότης, ἡ ὁμοφυχία, τὸ ἀκμαῖον ἡθικὸν φρόνημα. Ἡ Ἐκκλησία δὲν πταίει. Ἄς δῇ ἡ Πολιτεία μὲ νηφαλιότητα καὶ σεβασμὸν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ τὸ πρόβλημα τῶν ταυτοτήτων. Εἶθε νὰ δώσῃ ὁ Θεός.

Ἡ Ἐκκλησία, ὅλος ὁ Ὁρθόδοξος λαός, ἔχουν τὸ δίκαιον. Τὸ Σύνταγμα κατοχυρώνει τὴν ὑποχρεωτικὴν ἀναγραφὴν καὶ προστατεύει τὴν ἐλευθερίαν τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως τῶν Ὁρθοδόξων μὲ τὰ ἀρθρα 3 καὶ 13. Οἱ ἀντιφρονούντες εἶναι συνταγματικῶς καὶ νομικῶς ἀνεδαφικοί.

Ὁ Ὁρθόδοξος ἑλληνικὸς λαός, σὲ περίπτωσι πιέσεων καὶ ψηφίσεως τροπολογίας περὶ προαιρετικῆς ἀναγραφῆς τοῦ Θρησκευάματος, ἡ ὁποία θὰ ἀνοίγε τὸν δρόμον στὸν ἀνεξέλεγκτον προσηλυτισμὸν καὶ παραβίασιν

(73) Σύνταγμα 1975/1986 *Ἀρθρον 1 § 2.

(74) Ἰουστίνου Μάρτυρος, Διάλογος, ΒΕΠ 3, 245.

τοῦ ἄρθρου 13 § 1 - 5 τοῦ Συντάγματος, θὰ προσφύγη στὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἐπὶ πλέον θὰ ἐπι-καλεσθῇ τὰ ἄρθρα 1, 3 καὶ 120 τοῦ Συντάγματος.

Ἡ Ἐκκλησία δὲν ἐπιδιώκει σύγκρουσιν μὲ τὴν Πολιτείαν. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει τρόπους νὰ ἀμυνθῇ. Δύναται νὰ ἐνημερώσῃ τὸν λαὸν μὲ ἐγκυκλίους, μὲ διαφωτιστικὰ ἄρθρα, ἐντυπα, ραδιοφωνικὰς, τηλεοπτικὰς ὁμιλίαις καὶ ἐν ἀνάγκη μὲ συγκεντρώσεις.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν εἶναι μόνον γιὰ νὰ δίδῃ ψῆ-φον. Ἀπαιτεῖ σεβασμὸν στὰ αἰτήματά του. Ἐνώπιον τῶν μεγίστων ἐθνικῶν κινδύνων εἶναι ἀφροσύνη ἢ δημιουργία προβλήματος ἐνότητος καὶ ὁμοφυχίας τοῦ λαοῦ ἐξ αἰτίας τῆς ἐπιμονῆς τῆς Πολιτείας νὰ δώσῃ ταυτότητες, ποὺ δὲν παραδέχεται ὁ λαός. Δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ ἀσχολούμεθα μὲ ἠλεκτρονικὰς - μηχανογραφικὰς ταυτότη-τες, ἐνῶ ἡ ΕΟΚ ζητᾷ ἀπλὰς ταυτότητες, αὐτὲς ποὺ ἔ-χομε, μὲ γραφὴ τοῦ ὀνόματος καὶ μὲ λατινικοὺς χαρακτή-ρες καὶ τοῦτο μόνον, οὐδὲν ἕτερον.

Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Πολιτεία θὰ ἐπιδείξῃ τὴν κα-τανόησιν καὶ δὲν θὰ ταλαιπωρήσῃ τὸν λαόν, τὸν τόπον, τὸ ἔθνος.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίς

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΟΙ ΝΕΕΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ ΚΑΙ ΑΠΕΙΛΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΙΣΤΙΝ - ΤΟ ΑΤΟΜΟΝ - ΤΟ ΠΡΩ-ΣΩΠΟΝ - ΤΟ ΕΘΝΟΣ

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Α'. 5

ΟΙ ΝΕΕΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΕΣ ΜΕ ΤΗΝ ΠΙ-ΣΤΙΝ (ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ) 5

1. Ἀπαράδεκτα ἄδηλα καὶ κρύφια τῶν προδιαγραφῶν τῶν ταυτοτήτων 5
2. Ἡ μαγνητικὴ λωρίδα τῆς ταυτότητος μὲ ΕΚΑΜ καὶ 666 6
3. Τὸ 666 τελείως ἀδικαιολόγητο στὸ BAR CODE. Τίθε-ται ὡς χάραγμα τοῦ Ἀντιχρίστου. 8
4. Τὸ 666, ταυτότης τοῦ Ἀντιχρίστου, ἐπιβάλλει τὴν δου-λεία στὸ Θηρίο τῶν Βρυξελλῶν 9

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Β'. 10

ΟΙ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΕΣ. ΔΙΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΚΝΟ-ΜΕΣ - ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΒΙΑΖΟΥΝ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΑΤΟΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ (ΝΟΜΙΚΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ) 10

1. Τὸ παράνομον τῶν νέων ταυτοτήτων. 10
2. Τὸ ἀντισυνταγματικὸν τῶν νέων ταυτοτήτων. 10
 - α) Ἀστυνόμευσις καὶ τῆς ἰδιωτικῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώ-που - Δημοσιοποιήσις προσωπικῶν στοιχείων. 10
 - β) Κατάργησις τοῦ προσώπου - ἀποκτίνωσις - ρομπο-τοποιήσις τοῦ ἀνθρώπου. 12
 - γ) Ἀντισυνταγματικὴ παραβίασις τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως χριστιανῶν. 13
 - δ) Ἀντισυνταγματικὴ διάκρισις πολιτῶν. 13
 - ε) Προβλεπόμεναι δακτυλοσκόπησις - Χάραγμα στὸ Χέρι 14
 - στ) Οἱ νέες ταυτότητες ἀντιευρωπαϊκὸς - τριτοκοσμικὸς ἐκσυγχρονισμός. 14

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Γ'.

ΟΙ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΕΣ, ΔΙΟΤΙ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΑΠΕΙΛΗΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΟΥ ΑΤΟΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

1. Παρακολούθησις - έντοπισμός - έξόντωσις του ατόμου 16
2. Κίνδυνος ασφαλείας του έθνους. 16
3. 'Υπερδικτατορία του 'Αντιχρίστου. 17

Μ Ε Ρ Ο Σ Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Ο Ν

Η ΑΝΑΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΔΕΝ ΠΑΡΑΒΙΑΖΕΙ, ΑΛΛΑ ΕΚΦΡΑΖΕΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Α'.

Η ΑΝΥΠΟΣΤΑΤΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΠΕΡΙ ΔΗΘΕΝ ΠΑΡΑΒΙΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΟΣ ΣΤΙΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ

- α. Πώς προέκυψε τὸ θέμα ἀναγραφῆς τοῦ Θρησκεύματος 18
 1. Οἱ θρησκευτικὲς μειονότητες καὶ ἡ ἀπαίτησις τῶν ἐδραίων. 18
 2. 'Η θέσις τῆς Πολιτείας. 20
- β. 'Ανυπόστατες γνώμες περὶ παραβιάσεως τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως 21
 1. 'Εκμπομπές - Δημοσιεύματα. 21
 2. Δηλώσεις καὶ "Ἀρθρον στὸ «ΒΗΜΑ» τοῦ κ. 'Ι. Κονιδάρη. 21
- γ. Τὸ Ψήφισμα Β 3-0061/93 τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου 21/1/1993 22

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Β'.

Η ΑΝΑΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΟΣ ΣΤΙΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΑΓΗ

- α. Διασάφησις ὄρων. 27
- β. 'Η ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους. 27
- γ. Νόμιμη καὶ συνταγματικὴ ἡ ἀναγραφὴ τοῦ Θρησκεύματος 28

- τος στὶς ταυτότητες. 29
- δ. 'Η ἀναγραφὴ τοῦ Θρησκεύματος σύμφωνας πρὸς Διεθνεῖς Συμβάσεις καὶ Εὐρωπαϊκὰ Συντάγματα. 31
- ε. Διατί ἡ ἀπλὴ ἀναγραφὴ τοῦ Θρησκεύματος δὲν παραβιάζει τὴν ἐλευθερίαν τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως. 32
- ς'. 'Ανύπαρκτες διακρίσεις εἰς ὁδὸς τῶν μειονοτήτων τῶν θρησκευτικῶν. 30

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Γ' ΔΙΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΑΓΡΑΦΕΤΑΙ ΤΟ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑ ΣΤΙΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ. ΠΟΙΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΤΗΣ ΜΗ ΑΝΑΓΡΑΦΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΛΛΑΔΑ 34

Μ Ε Ρ Ο Σ Τ Ρ Ι Τ Ο Ν

ΟΙ ΝΕΕΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ ΩΣ ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Α'.

Η ΑΝΑΓΚΗ ΣΦΑΙΡΙΚΗΣ ΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΩΝ

1. Οἱ ταυτότητες ὡς πρόβλημα γιὰ τοὺς πιστοὺς καὶ τὴν 'Εκκλησίαν. 36
 - 1) 'Ὡς πρόβλημα ΕΚΑΜ - 666. 36
 - 2) 'Ὡς πρόβλημα ἀναγραφῆς τοῦ Θρησκεύματος 38
2. Μονόπλευρὴ ἢ σφαιρικὴ θεώρησις τοῦ προβλήματος; 39

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Β'.

ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΔΟΧΗΣ ΤΗΣ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΑΝΑΓΡΑΦΗΣ ΤΟΥ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΠΟΔΟΧΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΩΝ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΩΝ 41

- α. 'Εκκλησιολογικαὶ συνέπειαι ἐκ τῆς προαιρετικῆς ἀναγραφῆς τοῦ Θρησκεύματος. 41
 1. Κλονισμὸς τοῦ Θεσμοῦ τῆς 'Εκκλησίας. 41
 - 1) Πῶσις τοῦ κύρους τῆς 'Εκκλησίας καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ λαοῦ πρὸς αὐτήν. 41
 - 2) Προβλήματα στὴν 'Ενοριακὴ - 'Εκκλησιαστικὴ ζωὴ τῶν πιστῶν. 42
 - 3) Περιθωριοποίησις τοῦ ρόλου τῆς 'Εκκλησίας. 43

4) Κίνδυνος ἀλλοιώσεως δόγματος - πίστεως - λατρείας.	43
2. Ὑποτίμησις τῆς Ἐκκλησίας στήν σχέσιν της πρὸς τὴν Πολιτείαν «καισαροπαπισμός».	45
3. Ἐγκατάλειψις τοῦ λαοῦ, τῶν Ὁρθοδόξων πιστῶν.	46
4. Ἀφελληνισμός, ἀποορθοδοξοποιήσις τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους.	46
β. Ἐκκλησιολογικαὶ συνέπειαι ἐκ τῆς ἀποδοχῆς τῶν προδιαγραφῶν περὶ τῶν νέων ταυτοτήτων.	49
1. Συνειδησιακὸν πρόβλημα τῶν πιστῶν.	49
1) Ἀμφισβήτησις τῆς αὐθεντικότητος τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐκκλησίας ὡς μία τῶν πολλῶν συμβατικῶν γνωμῶν;	49
2) Ὁ πιστὸς λαὸς δὲν δύναται νὰ συμβιδῶσῃ μὲ τὴν συνείδησίν του κανένα στοιχεῖο ἀπὸ τὰ ἀπαράδεκτα, ἄδηλα καὶ κρύφια τῶν προδιαγραφῶν	49
2. Ὑποτίμησις τοῦ προσώπου - διαίρεσις τῆς κοινωνίας σὲ ὁμάδες καὶ ποιότητες φακελωμένων ἀνθρώπων.	50
3. Σάλος - σχίσμα στήν κοινωνία - Ἐκκλησία - Οἰκογένεια.	51
1) Σχισματικὲς τάσεις στὶς σχέσεις πιστῶν καὶ Ἐκκλησίας	51
2) Στασιαστικὲς τάσεις τῶν πολιτῶν πρὸς τὸ Κράτος.	55
3) Διχασμὸς στήν «κατ' οἶκον Ἐκκλησίαν», τὴν Οἰκογένειαν.	55
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	56
ΕΠΙΛΕΓΟΜΕΝΑ	58